

40 procent van koten gebuisd op brandveiligheid

Een tussentijdse evaluatie van de extra koteninspecties van de KU Leuven levert erbarmelijke resultaten op. Maar liefst de helft van alle koten voldoet niet aan de norm.

SIMON GRYMOPREZ EN ANA VAN LIEDEKERKE

Met een driejarig project, dat nu ongeveer een jaar bezig is, zet de huisvestingsdienst van de KU Leuven extra in op de kwaliteitscontrole van studentenkamers. Een team van inspecteurs controleert alle koten die op Kotwijs, de kotendatabank van de KU Leuven, zijn geregistreerd. De tussentijdse resultaten zijn ronduit slecht.

De helft van alle koten schiet tekort en dat is veel, beaamt diensthoofd Studentenhuisvesting van de KU Leuven Ludo Clonen: "We hadden verwacht dat het aantal koten dat niet voldoet aan de norm lager zou liggen." Problemen doen zich voor op het vlak van kwaliteit, brandveiligheid, contract en studentvriendelijkheid. Brandveiligheid blijkt het grootste struikelblok.

"De brandweer controleert of er voldaan is aan de regelgeving," vertelt Clonen. "Het

gaat dan om de aanwezigheid van vluchtwegen, brandblusapparaten, rookmelders, brandveilige deuren enzovoort."

"We hadden verwacht dat het aantal koten die niet voldoen aan de norm lager zou liggen"

LUDO CLONEN, DIENSTHOOFD
STUDENTENHUISVESTING KU LEUVEN

41 procent van de bezochte koten krijgt geen positief brandweerverslag. Die koten

worden dus gemarkeerd als niet brandveilig. Maar ook op andere vlakken schieten de panden tekort: 17 procent is niet in orde met het contract, bij 1 procent werd aan de kwaliteitsnormen niet voldaan.

Het project moest verschillende onverwachte complicaties het hoofd bieden. Zo reageerde het overgrote deel van de verhuurders (69 procent) pas na twee of zelfs drie contacten en viel het aantal koten waar opvolging nodig was met 50 procent veel hoger uit dan verwacht. 19% van de kotbazen had zelfs twee of meer opvolgingsbezoeken of -gesprekken nodig.

Van de 563 gecontroleerde panden werden er uiteindelijk 24 niet langer opgenomen in Kotwijs omdat ze de opnamecriteria niet haalden. Meteen de maximale straf voor brandgevaar of andere inbreuken: een schrapping uit de databank.

lees verder op pagina 12

ONDERWIJS Evaluatie

4-5

INTERNATIONAAL Galtung

6

SOCIAAL Zelfdoding

14

STUDENT Kiesweken

8

KU Leuven werkt aan carrièrecentrum

De KU Leuven brengt haar uitstroombesluit samen in een nieuw 'student career center'. Daar kunnen studenten en potentiële werkgevers terecht met vragen over werk en carrière.

NORA SLEIDERINK EN JASPER VAN LOY

De KU Leuven gaat alle centrale activiteiten rond uitstroombesluit bundelen in een student career center. Vanaf volgend academiejaar zullen studenten en hun potentiële werkgevers op één platform terecht kunnen met al hun vragen rond werk en carrière.

Zes partners bundelen hun krachten voor het project, waarvan de naam voorlopig niet vastligt. Naast de uitstroombesluitwerking van de Studentenvoorspeldingsdiensten zijn dat de Juridische Dienst

Studenten, de Jobdienst, Randstad, Project Vrijwilligerswerk en ondernemersplatform LCIE.

In eerste instantie willen de diensten de bestaande praktijken bundelen en overzichtelijker presenteren. "Al onze diensten communiceren nu apart met de studenten. Van hen horen we af en toe dat dat verwarrend is," zegt Valérie Jochems, die vanuit de dienst Studieadvies het project trekt.

Concreet bestaat de eerste fase uit onder andere een website,

waarop studenten, facultaire medewerkers en werkgevers terecht kunnen met alle vragen rond werk en carrière. Op die website zal ook een agenda komen met alle initiatieven die de KU Leuven en haar faculteiten nemen rond uitstroom.

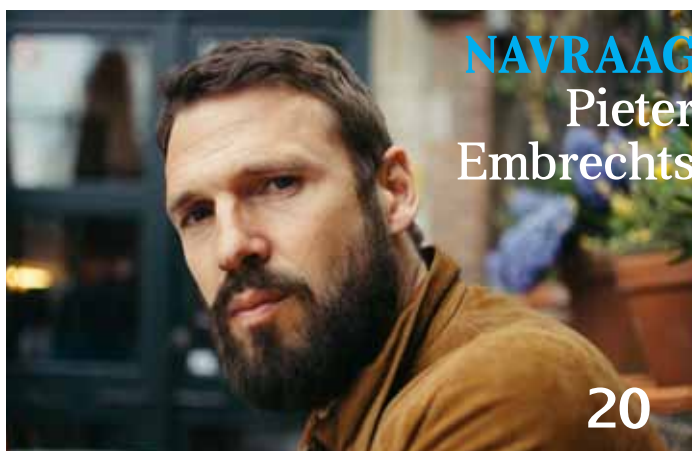
Daarnaast lanceert de KU Leuven begin volgend academiejaar een portfolio. Via dat portfolio kunnen studenten extracurriculaire engagementen bundelen in een document dat aan hun diploma wordt toegevoegd. Het universiteitsbrede platform krijgt een plaatsje binnen Toledo.

lees verder op pagina 9

CULTUUR Faculty STARS

15

NAVRAAG Pieter Embrechts

20

Opinie

Splinter Verlicht Vlaanderen

De onderwijshervormingen zijn deze dagen een *hot topic*. Recent nog liet Hilde Crevits, minister van Onderwijs (CD&V), weten dat ze de radicalisering van moslimjongeren wil tegengaan. Dat wil ze doen door jongeren kritisch denken, respect voor vrijheid en verdraagzaamheid aan te leren. Waarop onderwijsexpert van de N-VA Koen Daniëls direct waarschuwde “dat we geen millimeter mogen toegeven op onze waarden en normen.”

Radicalisering tegengaan door lessen burgerschap? Puik plan. Ware het niet dat die lessen er niet komen naar aanleiding van extremistisch gedachtegoed in het algemeen, maar wel van dat van moslimjongeren. Met andere woorden: het wordt tijd dat wij Mijnheer Moslim gaan bijscholen over wat de Verlichte Vlaming al lang wist.

Snapt u, een barbaarse cultuur als die van de moslims botst gewoon met ons beschaafd Vlaanderen. Dat is ook de reden waarom erkende vluchtelingen tegenwoordig een verklaring moeten tekenen als potentiële voorwaarde op hun verblijf. “Ik, ondergetekende Vluchteling, verklaar bij dezen geen vrouwen te zullen verkrachten, uit te schelden of ongewenst aan te raken.” Wie niet tekenen wil, mag terug naar moslimland. Want vrouwonvriendelijk gespuis, daarvoor is er in Verlicht Vlaanderen geen plaats.

Het is inderdaad een en al verlichting, de fakbarscene op een doorsnee donderdagavond. Je zal er als negentienjarige deerne in minirok maar eens verzeild geraken. Verlichting was het, de jongen die mij laatst in het HdR tegen de muur klemde in de hoop op een aangenaam, ongedwongen gesprek. Verlichting was het, zijn daaropvolgende poging mij te kussen terwijl ik hem net had gevraagd mij los te laten. Verlichting was het, de “Slet!” als reactie op mijn afwijzing. U raadt het al: verlichting, toen hij me als afsluiter in de billen kneep. Niet dat iemand ernaar omkeek. Blijkbaar is het tolerantiepeil voor blanke *boys of law* net iets hoger dan die voor Mohammed uit Molenbeek.

Laat het net die hypocrisie zijn die mij zo vaak doet twifelen aan Verlicht Vlaanderen. Dat is jammer, want ik ben oprecht een groot voorstander van de verlichting. Secularisme? Rationalisme? Democratie? Driewerf hoera. Actief inzetten op deze waarden in ons onderwijs juich ik toe, des te meer als wij zo van onze maatschappij een beschaving kunnen maken. Maar laat het alsjeblieft meer zijn dan de heropvoeding van Mijnheer Moslim.

Want bij kritisch denken en vrijheid van meningsuiting hoort de kleine kanttekening dat die mening ook moet kunnen afwijken van de Vlaamse norm. Elk alternatief is een *contradictio in terminis*. Als je een echte dialoog uit de weg gaat, uit angst voor conflict, creëer je juist spanning. Lees er maar het opiniestuk van Bruno Derbaix naar aanleiding van de aanslagen van 22 maart op na. Als voormalig leerkracht van de terrorist Najim Laachraoui, die zichzelf in Zaventem opblies, pleit Derbaix voor onderwijs dat de ruimte geeft om gedachten te wisselen. De islam daarin een plaats geven, is essentieel voor een diverse samenleving.

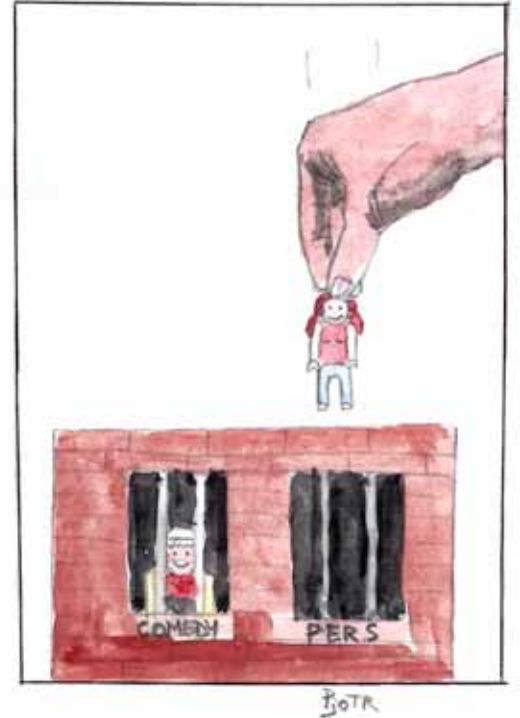
Hoewel ik van een andere politieke strekking ben, kan ik mij toch vinden in de leuze van de christendemocraten: “Waar een wij is, is een weg.” Ik hoop enkel dat minister Crevits daar zelf ook in gelooft.

NORA SEIDERINK

De Splinter bevat een persoonlijke mening. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

OOK DE JONGE ERDOGAN KON AL MOEILIK OM MET KRITIEK

Deze week werpt Pjotr Hubin een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Laissez faire, laissez passer

Op 31 januari 2014 komen twee Ierse meisjes van 19 en 22 jaar om het leven tijdens een woningbrand op de Kapucijnenvoer. Sara en Dace verschuilen zich in een kast terwijl de brand zich verspreidt door het huis. Het gebouw in kwestie staat op dat moment niet officieel geregistreerd als studentenwoning en is gedurende vijf jaar niet meer gecontroleerd op brandveiligheid.

In een speciaal brandveiligheidsdossier in Veto wordt er extra personeel beloofd om controles te doen. Studenten getuigen over het gebrek aan brandblussers, nooduitgangen en rookmelders. Op een kot zijn de brandblussers zelfs vervangen door emmers met zand.

Schrijnende situaties die nogmaals aan bod komen als Veto samenwerkt met het VIER-programma Karen en de Coster, in het najaar van 2015. Burgemeester Tobback (sp.a) snauwt naar de hoofdredacteur van deze krant: “Als we alle koten moeten controleren, duurt dat meer dan tien jaar!” Die ambitieuze taak neemt de iets later opgerichte Dienst Woontoezicht op zich. Verwachte duurtijd van de controle: tien jaar.

Maar ook een andere dienst houdt zich bezig met koten controleren. De Studentenhuisvestingsdienst van de

KU Leuven startte een jaar geleden met extra controles. Die wil op drie jaar tijd het volledige aanbod op Kotwijs, zijn eigen databank, doorlichten.

Wat blijkt? Maar liefst 41 procent van de gecontroleerde koten is niet in orde met brandveiligheid. “De brandweer controleert of er voldaan is aan de regelgeving,” vertelt Ludo Clonen, diensthoofd Studentenhuisvesting van de KU Leuven, aan *Veto*. “Het gaat dan om de aanwezigheid van vluchtwegen, brandblusapparaten, rookmelders, brandveilige deuren enzovoort.” Dat zo veel koten niet conform zijn aan deze basisnormen, is onaanvaardbaar.

Want dat is niet het volledige verhaal. Indien het kot na meerdere pogingen niet voldoet aan de voorwaarden gesteld door de Studentenhuisvestingsdienst van de KU Leuven, wordt de samenwerking stopgezet. Het kot wordt dan niet meer op de officiële Kotwijs-website aangeboden en komt terecht op een “zwarte lijst” van onveilige of malafide koten en kotbazen.

Die zwarte lijst is niet openbaar en de gegevens mogen niet worden uitgewisseld met de diensten van de stad wegens bescherming van de privacy. De kotbaas kan dus blijven verhuren met als enige verschil dat hij niet mag adverteren op Kotwijs. Blijven over: Immoweb, Ikot.be, allekoten.be, zimmo.be, easykot.

be,... of het klassieke blad papier aan het raam: “TE HUUR: brandonveilige studio”.

Dat de Huisvestingsdienst van de KU Leuven extra controles doorvoert, is goed. Maar het punt blijft dat kotbazen die uit Kotwijs worden geweerd en verder verhuren, de dans ontspringen. Er kan morgen iemand sterven op een kot dat gisteren door de Huisvestingsdienst werd afgekeurd. Hoe efficiënt zijn die huisbezoeken dan nog?

Op pagina 6 van deze editie stelt vredesactivist en academicus Johan Galtung dat de pers ook oplossingen moet durven aanbieden. Bij dezen: speel de gegevens door, onder tafel of boven tafel. Omzeil de wet. Het is in het algemeen belang van de stad en haar studenten. Misschien is er wel nood aan een #Leuvenpapers.

Een krant die bereid is de namen te publiceren, is er. Wie zorgt voor de zwarte lijst?

SIMON GRYPONPREZ EN KAREL PEETERS

Redacteur Sociaal en redacteur Digitaal. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie. Lijsten mogen doorgestuurd worden naar veto@veto.be

13 tips bij het zoeken naar kot

Binnenkort is het seizoen van de zoektocht naar een kot alweer geopend. Veto geeft 13 bruikbare tips mee.

SIMON GRYMOPREZ

Aan dit artikel werkten Katrien Devillé van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven en Dimitri Van Becelaere van Wetswinkel vzw mee. Aan deze organisaties kun je gratis huuradvies vragen. Zie www.wetswinkel-leuven.be en www.kuleuven.be/studentenvoorzieningen/huisvesting.

1) Neem je tijd

Jarenlang kende Leuven een serieus tekort aan studentenkamers. Mede dankzij inspanningen van de stad Leuven en de universiteit is daar verandering in gekomen. De kotenmarkt is nu helemaal ontspannen.

Wat betekent dat concreet? Laat je niet opjagen, want er is aanbod genoeg. Neem de tijd om kamers uitgebreid te vergelijken en langs te gaan. Waar je vroeger misschien heel snel moest beslissen, is er nu geen enkele reden om overhaast een contract te tekenen. Stel je dus zeker niet te snel tevreden.

2) Als je te vroeg zoekt, riskeer je hogere huurprijs

Start zeker niet te vroeg met zoeken, en teken zeker je contract niet te vroeg in het jaar. Mei en juni is daarbij een redelijke richtlijn. Bovendien, als je te vroeg tekent riskeer je een hogere huurprijs te betalen. Als je wat meer wacht, dan is de kans reëel dat kotbazen hun prijs laten zakken. Kotwijs, de kotendatabank van de KU Leuven, opent zo op 14 mei, om 14 uur.

3) Zoek via Kotwijs

De meest betrouwbare manier om een kot te zoeken, is nog steeds via Kotwijs. De KU Leuven probeert alleen samen te werken met bonafide kotbazen. Dat is echter geen garantie op een probleemloos kot (zie voorpagina).

4) Als je niet via Kotwijs zoekt: wees extra kritisch

Er zijn een heel aantal kotbazen waar de KU Leuven mee weigert samen te werken. Dat is omdat ze niet voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften of omdat er problemen zijn bij contracten. Pas op: het is natuurlijk niet omdat een kotbaas niet bij Kotwijs is aangesloten, dat hij daarom automatisch niet in orde is. Niettemin een gouden tip: als je kot niet bij Kotwijs is aangesloten, wees dan extra kritisch voor wie de kamers uitbaat. Het is bovendien altijd mogelijk om langs te gaan bij de Huisvestingsdienst van de KU Leuven. De kans is groot dat zij je meer informatie kunnen geven over het pand waar je in geïnteresseerd bent.

13) Als je blijft waar je bent: wat verandert (niet)?

Nu er een ontspanning in de kamermarkt is, zullen kotbazen een grotere inspanning doen om huidige verhuurders te behouden. Voor wie blijft, raden wij ook dezelfde kritische geest aan. Het gebeurt soms dat de verhuurder aangeeft te blijven en het nieuwe, veranderde contract pas krijgt in augustus. Wat is er veranderd ten opzichte van het vorige jaar? Is de prijs verhoogd en waarom? Zijn de vaste kosten verhoogd en kan de verhuurder dat verantwoorden? Durf dit dan ook te vragen aan de kotbaas. Let op: de kotbaas moet officieel gezien geen verantwoording afleggen. Ook dat kan een belletje doen rinkelen.

12) Bekijkt eer ge tekent

Teken nooit een contract op basis van foto's. Als je het kot gaat bekijken kun je enerzijds zelf inschatten of je de omgeving aangenaam vindt en of de kamer je aanstaat. Maar wat nog belangrijker is: je kunt direct zelf inschatten of het kot voldoet aan de nodige voorschriften. Is er een tweede vluchtweg? Is er een brandalarm? Zijn er brandblusapparaten en zijn die niet vervallen? Is de trapleuning degelijk? Is de bekabeling in orde en liggen er geen draden bloot?

Als je al bij het bezoek lacunes ontdekt in de brandveiligheid of algemene staat van het gebouw, dan gaat er best een belletje rinkelen. Uiteraard is een eenmalig bezoek voor het tekenen van een contract geen garantie dat het pand tiptop in orde is.

11) Pas op voor buitensporige forfaitaire kosten

Houd rekening met een een dubieuze trend binnen de Leuvense kotenmarkt: de bijzonder hoge forfaitaire kosten die je, vaak in juni of juli al, moet betalen. Deze bedragen lopen al snel op tot 600 of zelfs 800 euro. Let op: dit is niet de waarborg, maar de kosten die de verhuurder al aanreket voor bijvoorbeeld energie of water. In feite is het voor niets nodig dat verhuurder al een spaarpotje maakt voor kosten die hij pas maanden later heeft. Stel kritische vragen bij deze praktijk: krijg ik geld teruggestort als ik minder energie verbruik dan voorzien?

10) Denk na over de gevraagde huurprijs

Voor je een contract tekent, moet je je goed afvragen of de gevraagde huurprijs in verhouding staat tot de aangeboden kamer. Voor een kamer met basiscomfort (zonder eigen douche of toilet) betaal je in Leuven gemiddeld een goeie 350 euro per maand voor een 12-maandencontract. Rekening houdend met een ontspannen kotenmarkt en dus dalende prijzen denk je best twee keer na als een verhuurder meer vraagt dan deze richtprijzen.

8) Lees het huisreglement

Soms gebeurt het dat de contracten 'bonafide' zijn, maar dat er stevige beperkingen worden opgelegd in het huisreglement. Er zijn huurders die studenten beperkingen opleggen via het huisreglement over bijvoorbeeld maximaal douchegebruik, over het ontvangen van bezoek of het bespelen van een muziekinstrument.

9) Durf te onderhandelen

Als je problemen ondervindt bij het contract en het huisreglement, durf dan te onderhandelen. De kotbazen moeten rekening houden met de realiteit van een ontspannen kotenmarkt en zullen dus sneller in dialoog gaan met de huurders. Hier geldt het principe: een nee heb je, een ja kun je krijgen.

5) Lees het contract

Klinkt misschien heel erg *obvious*, maar er zijn élk jaar studenten die het nalaten om hun contract grondig te lezen. Kun je je terugvinden in wat in het contract staat? Is wat er in staat normaal? Een veelvoorkomende maar dubieuze modaliteit in een contract is bijvoorbeeld dat je 7 of 10 dagen voor het aflopen van het contract de kamer moet leegmaken en de sleutel moet inleveren. In dat geval betaal je dus overbodige huur. Bij deze verborgen verhoogde huurprijs stel je je dus beter extra kritische vragen.

De KU Leuven biedt ook modelhuurcontracten aan verhuurders. Het is nuttig om te kijken of jouw contract zo'n modelcontract van de universiteit is, omdat je dan min of meer zeker bent dat het contract in orde is. Is dat niet het geval? Bekijk dan waar de verschillen liggen en of je je in de verschillen kunt vinden. Vraag ook aan de verhuurder waarom hij het modelcontract van de KU Leuven niet gebruikt.

6) Leest het contract (2): is onderverhuren mogelijk?

Een contract aangaan voor een jaar is geen *kattenpispis*. In een jaar kan er namelijk veel gebeuren: langdurig ziekvallen en thuis zitten, tegenvallende resultaten en stoppen met studeren,... Een oplossing hiervoor is het onderverhuren van je kot. Een kot onderverhuren kan enkel wanneer het huurcontract dat niet verbiedt. Het is daarom belangrijk om na te gaan wat het huurcontract bepaalt over onderverhuren!

7) Lees het contract (3): bekijk de opzegmodaliteiten

Hetzelfde principe geldt voor het overdragen van de huur aan een nieuwe huurder. Bekijk daarom zeker ook wat de consequenties zijn mocht je de huurovereenkomst gewoon opzeggen in plaats van je kot te onderverhuren. Wees kritisch en bekijk of deze modaliteiten redelijk zijn. Je zal immers meestal rekening moeten houden met een opzegtermijn. Daarnaast kan de verhuurder ook een vergoeding eisen. Ga na of je een dergelijke vergoeding kunt vermijden door een nieuwe huurder voor te stellen aan de verhuurder.

Evaluatiereeks rectoraat (3)

“De regering heeft ons in de kou laten staan”

Excellerend onderzoek, prestatiedruk, financiële moeilijkheden en weinig vrouwelijke proffen. De groep Biomedische onder Wim Robberecht kent uitdagingen, maar staat er nog steeds sterk voor.

TEKST Margot De Boeck, Roderik De Turck en Simon Grymonprez
BEELD Kalina De Blauwe
Uitgelichte thema's worden beoordeeld als:
SLECHT, **MATIG** of **GOED**

Studenten

Het aantal studenten binnen de groep Biomedische Wetenschappen stijgt elk jaar. Bij sommige opleidingen is die stijging zelfs astronomisch. Door de huidige budgettaire context (lees: besparingen) is die stijging van studenten niet gepaard gegaan met een stijging van administratief personeel. Een situatie die leidt tot veel werkdruk.

“Ons docentenaantal zit nog goed, maar ondersteunend personeel is er te weinig,” stelt Jan Goffin, decaan Geneeskunde. Ook bij de faculteit Revalidatie en Bewegingswetenschappen (FaBeR) is de druk er. “Ons personeelsbestand moet op de tippen van hun tenen staan bij inschrijvingen en administratie. Wij zijn moeten gaan bedelen voor extra ondersteuning, die hebben we ook gekregen uit de middelen van de groep,” aldus Christophe Delecluse, decaan van FaBeR.

De druk op het administratief personeel erkent Robberecht. “Je moet blind zijn om het niet op te merken. Wij gaan hier rekening mee houden bij de opmaak van het volgende verdelingsmodel binnen de groep Biomedische Wetenschappen (zie verder).

De grotere studenteninstroom en de beperkte middelen hebben een impact. Volgens Finn Segers, preses van Medica en lid van het faculteitsbestuur van Geneeskunde,

hebben sommige docenten praktische bezwaren wanneer een andere leervorm voorgesteld wordt omdat de groepen te groot en de ondersteuning te klein is. “In die gevallen lijdt het onderwijs. Je kan als student de discussie niet te winnen wanneer er geen geld is,” verduidelijkt de preses.

Een andere problematiek die speelt is de overdreven competitiedrang. Twee jaar geleden luidden een aantal studenten de alarm-

“Je moet blind zijn om de druk op het administratief personeel niet op te merken”

WIM ROBBERECHT,
VICERECTOR BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN

bel in *Veto*. Onder prestatiedruk zouden verschillende studenten bij stages de wet overstreden. (zie veto 4012).

Dat de situatie buitensporig was, wordt niet ontkend. “Competitie is nodig, maar moet gezond zijn. In vorige jaren was die competitie toch wat overdreven,” vertelt Goffin. De kansen op specialisering waren voor een groot deel afhankelijk van de scores die je behaalde tijdens de examens en dat dreef studenten tot extreme competitie.

De beleidsreactie daartegen is duidelijk: voor de studenten van de nieuwe zesjarige

bachelor-masteropleiding zijn de criteria voor specialisatie gewijzigd. De punten in de bachelorjaren tellen niet mee. De punten in de masterjaren tellen voor beduidend minder mee voor het kiezen van een specialisatie. In plaats daarvan komt de focus te liggen op de masterproef en de proeven die vaardigheden op discipline gebonden criteria testen (zie verder).

“De situatie is evenwel nog niet opgelost,”

terug aanvaardbaar kunnen maken,” oordeelt Paul Herijgers, departementsvoorzitter van de Cardiovasculaire Wetenschappen.

De situatie kan er enkel op vooruitgaan met een grondige mentaliteitswijziging en dat vergt jaren. Toch klinkt vanuit vele hoeken dat het groepsbestuur en de vicerector begaan zijn met de problematiek. Robberecht zelf erkent de problemen: “Er heerst ook zeer concurrentiële houding onder studenten, met oog op de specialisaties. Competitie en werkdruk zijn niet slecht, maar het moet gezonde en rechtvaardige competitie en druk zijn. We kunnen het niet maken dat studenten geneeskunde in harde onderlinge competitie staan als ze later als team moeten samenwerken om levens te redden.”

Toch is de vicerector optimistisch. “Er is wel degelijk een cultuuromslag aan het komen. Dat is moeilijk in statistieken te gieten, maar er is wel echt een verbetering.” Een sentiment dat vanuit verschillende hoeken beaamd wordt.

Onderzoek

Niet alleen wil Robberecht in het onderwijs loskomen van het hokjesdenken, die visie wil hij ook verderzetten in het onderzoek van de groep. “Zoals het Kanker Instituut, moeten we meer streven naar thematische instituten zoals een Herseninstituut of een Instituut voor Regeneratieve Geneeskunde.”

Het onderzoek binnen de groep excelleert, wat onder meer blijkt uit een toename van het aantal doctoraten. “Als groep zijn we zeer competitief,” licht Christophe Delecluse, decaan van de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen toe. “Er wordt goed omgesprongen met de diversiteit binnen de groep, want er is veel respect voor de verschillende onderzoeksgroepen.”

Het aantal doctoraten stijgt, maar ook de lengte van het doctoraat neemt toe. Steeds

meer studenten doen er zes jaar over in plaats van vier. Dat is op zich geen probleem, vindt decaan Goffin. “Steeds meer studenten combineren een specialisatie als arts met een doctoraat, dan is het logisch dat het wat langer duurt.”

Ook Delecluse ziet er geen graten in. “Bij ons is er al lang de traditie dat doctoraatsstudenten praktijkervaring opdoen terwijl ze aan hun doctoraat werken.”

Universitair Ziekenhuis

De relatie met het Universitair Ziekenhuis is voor de groep van wezenlijk belang.

De aanwezigheid van het UZ op de campus beschouwen velen als een van de belangrijkste troeven en daar wordt dan ook sterk op ingezet. “We hebben nu een zeer goede samenwerking tussen UZ en de groep. Dat is vroeger ooit wel eens anders geweest,” klinkt het bij Marc Decramer, hoofd van het UZ. “De grootste verbetering is dat we allemaal de wil hebben om samen te werken,” vervolgt Decramer.

De goede relatie tussen Robberecht en Decramer zit daar voor veel tussen. Meer overleg over strategie en meer inbreng in

het groepsbestuur hebben zowel concrete als structurele verbeteringen met zich meegebracht. Er is meer coördinatie bij bouwprojecten. Professoren hebben toegang tot het intranet van UZ. Vele andere praktische

“We hebben nu een zeer goede samenwerking tussen UZ en de groep. Dat is vroeger ooit anders geweest”

MARC DECRAMER, HOOFD UZ

problemen, zoals met een badge van een faculteit toegang krijgen tot UZ en vice versa, zijn grotendeels opgelost.

Dat het intensieve overleg en betere samenwerking gevolgen zijn van de goede relatie tussen Decramer en Robberecht, zet de deur open voor een mogelijke terugval als de volgende vicerector en hoofd UZ een minder goede band hebben. Iets dat Robberecht zelf erkent: “Als er andere mensen komen, moeten we er voor zorgen dat de goede relaties bewaard blijven.” Over het belang daarvan is iedereen het eens: “Het UZ en de groep Biomedische zijn twee gezichten van dezelfde realiteit. 60% van het ZAP (vastbenoemde professoren) is gelieerd aan het UZ,” verklaart Robberecht.

Biomedische wetenschappen

Gender

Hoewel in de opleidingen van de groep Biomedische Wetenschappen vrouwelijke studenten zeer sterk zijn vertegenwoordigd, hangt het aantal vrouwelijke ZAP'ers maar rond een schamele 30 procent. "Genderevenwicht is nog altijd probleem," geeft Robberecht grif toe.

Het beleidsplan maakt er echter een belangrijk punt van om dat evenwicht te bevorderen. Onder Robberecht werd een minimum aan vrouwelijke leden in aanwerf- en beoordelingscommissies ingesteld. Hoewel het aantal vrouwelijke ZAP'ers de laatste jaren stijgt, gaat de evolutie te traag. Dat heeft te maken met het feit dat er weinig vrouwelijke kandidaten zich aanmelden op ZAP'er te

worden. "Wij bieden er aandacht aan, maar als er geen kandidaten zijn, kan je ze ook niet benoemen," verklaart decaan Goffin.

Het aantal vrouwelijke ZAP'ers hangt maar rond een schamele 30 procent

"Het zal nog vele jaren duren eer het verschil is weggewerkt," zegt decaan Delecluse. "Het belangrijkste is dat groep en universiteit zich ervan bewust zijn." Een trage evolutie wordt dus als de best mogelijk oplossing aanvaardt, gezien verdere quota voor niemand een echte optie is. Goed, maar niet goed genoeg.

Onderwijs

Onderwijs krijgt in het beleidsplan van de groep bijzonder veel aandacht. Centraal staat de poging om onderwijsinspanningen beter in kaart te brengen. Ook een reductie van het aantal docenten per opleidingsonderdeel in de hoorcolleges, is een streefdoel. Verder wil Robberecht "weg van het hokjesdenken." Over de aanpak van onderwijs valt er groepsbreed veel bijval en weinig kritiek op te merken.

"Het is een grote ommekeer in positieve zin," vertelt Goffin over de herevaluatie van onderwijsinzet. Die gebeurt nu door de studiepunten te meten. Elk studiepunten staat

voor 25 à 30 te presteren uren. Dat is echter bekeken vanuit het perspectief van de student. Een docent die één hoorcollege aan 500 man geeft, wordt daarvoor misschien meer beloond dan een collega die 10 repetitieve werkcolleges voor 50 man verzorgt. Dat laatste kan een stuk intensiever zijn dan het eerste. Er is een werkgroep opgestart die dat nu in kaart moet brengen. Van echte concrete realisatie is hier nog geen sprake, maar de wil is er zeker. "Ik apprecieer de nadruk op onderwijs enorm," bevestigt Delecluse.

Ook wil Robberecht het aantal docenten per opleidingsonderdeel (OPO) voor de hoorcolleges reduceren. Een moeilijke opdracht, want vele onderwijsopdrachten kunnen niet

veranderd worden zonder contractbreuk. De groep bekijkt daarom bij elk emeritaat wat de mogelijkheden zijn.

Toch vindt Robberecht het cruciaal om eraan te sleutelen. "Ik wil naar geïntegreerd leren evolueren. Het voornemen van het aantal docenten te reduceren per OPO is daar slechts een onderdeel van." Dat krijgt de goedkeuring van studenten. "Sommige vakken zijn nu te fragmentarisch en wanordelijk, waardoor studenten het overzicht verliezen," vindt Segers.

Een andere ontwikkeling binnen het kader van geïntegreerd leren is het benadrukken van competenties. Dat betekent een grotere focus op eindtermen en een minder grote fo-

cus op examens van vakken en cursus de route. Die trend is al jaren geleden ingezet, maar wordt nu verder doorgetrokken. In geneeskunde wordt er gewerkt met een masterproef, die een combinatie is van de zogeheten stationsproef (Probleemoplossend klinisch redeneren) en de masterpaper (wetenschappelijke competentie). De proeven leggen een duidelijke nadruk op vaardigheden. "Het gaat allemaal de goeie kant uit," oordeelt Goffin.

Ook bij de opleiding kinesitherapie willen ze een equivalent uitbouwen van de stationsproef, vertelt Delecluse. "Bij bewegingswetenschappen ook, maar dat zit nog in een embryonale fase."

Financiën

Het geld binnen de groep wordt verdeeld volgens een allocatiemodel. Dat model wil Robberecht nu herzien. Op concrete voorde- ringen blijft het wachten, maar het basisidee is er: zonder een dynamischer verdelings-

model heeft een nieuw beleidsplan om de vier jaar weinig zin omdat de verdeling van middelen toch al vastligt. Ook is de poging om onderwijs te herevalueren (zie eerder) een lege doos als daar geen verschuiving van middelen tegenover staat.

Omdat de totale enveloppe hetzelfde blijft, betekent meer middelen voor departement of faculteit A of meteen minder middelen voor faculteit of departement B. Een precarie situatie. Stemmen schipperen tussen een voorkeur voor het huidige evenwicht en een herverdeling (lees verdere reacties op *veto.be*)

Los van het allocatiemodel heeft de groep in de laatste vijf jaar een stijging gekend in elke personeelscategorie. Dat terwijl de geldpot even groot blijft. Volgens Delecluse heeft het geldtekort nog geen grote problemen met zich mee gebracht, maar is het zeker een bewakingspunt. "De vraag is: hoe lang blijft dit nog duren?" verzucht de decaan.

Verder is de opleiding geneeskunde van zeven tot zes jaar gereduceerd. Een beslis-

sing van de regering die zich verder niet gemoed heeft met de gevolgen. Door die reductie beginnen er volgend jaar dubbel zoveel studenten aan een stage. De zogeheten dubbele cohorte zorgt voor heel wat logistieke problemen, die meer administratieve ondersteuning vereisen en ook financieel zeer zwaar zijn.

Het UZ springt bij om de situatie op te lossen "Voor de stages moeten wij zeer grote inspanningen doen. Dat gaat over veel geld," aldus Marc Decramer.

De veranderingen en houding van de regering hebben kwaad bloed gezet bij velen. "De reductie van de opleiding brengt een grote organisatorische en financiële last met zich mee en die is zwaar onderschat door de Vlaamse en federale overheden," oordeelt Jan Goffin. "De regering heeft een beslissing genomen en ons dan maar de gevolgen laten dragen."

Wim Robberecht verwoordt het nog iets scherper: "De regering heeft ons in de kou laten staan. Ik vind het straf dat wij dit zo-

maar slikken. Andere universiteiten lijden nog meer. Sommige collega's bij andere universiteiten vragen zich luidop af hoe ze dit in godsnaam gaan regelen."

Jan Goffin laat weten dat alle stageplaatsen voor volgend jaar in orde komen en dat de faculteit voorbereid is op eventuele problemen. Maar de financiële druk die de verandering met zich meegebracht heeft, is groot. Dat kadert in een bredere evolutie. "Als je een Europese vergelijking maakt, is het wat hoger onderwijs betreft maar wat magertjes wat financiering betreft. Er moet zeker een inhaalbeweging gemaakt worden, want hoger onderwijs is essentieel. Of die op korte termijn voltrokken zal worden, betwijfel ik in de huidige budgettaire context," verzucht Goffin.

De magere financiering zorgt , maar vooralsnog lijkt die goed onder controle. Er wordt ook zeer nauw opgevolgd waar de middelen naar toe gaan en daar speelt het groepsbestuur volgens verschillende bronnen een grote rol in.

Conclusie

De groep biomedische wetenschappen staat er goed voor. De opleidingen groeien, het onderzoek excelleert en de vele uitdagingen worden erkend en aangepakt. Er is nog veel werk aan de winkel en de verklaring "dat heeft tijd nodig" komt te vaak terug om helemaal tevreden te zijn.

De genderproblematiek krijgt in onze evaluatie een apart punt. Dat komt deels omdat de groep er zelf zoveel aandacht aan besteedt. Terecht, want de kloof is voor vast benoemde professoren nog zeer groot. Ook de prestatiedruk moet goed en beter opgevolgd worden, al zijn er voldoende bemoedigende initiatieven. Financieel voelt de groep de gevolgen van veranderingen en een stijgende studentenpopulatie die relatief minder middelen met zich meebrengt. Toch is momenteel alles onder controle.

Opmerkelijk aan de groep is hoe zeer de verschillende partijen op dezelfde golflengte zitten. Zelden krijgt een vicerector zo weinig kritiek, ook niet off the record. Dat heeft te maken met een groep die historisch sterk staat en die relatief klein is, waardoor de taak van de vicerector gemakkelijker wordt.

De belangrijkste verklaring ligt evenwel bij Robberecht zelf. Omschreven als intelligent, nuchter en begaan met zijn groep. Iemand die weet waar hij mee bezig is en een duidelijke focus legt op communicatie, transparantie en samenwerking. In ons gesprek komen 20 andere namen naar voren: "Ik kan dat nu wel vertellen, maar eigenlijk is dat volledig persoon X zijn/haar verdienste (meestal zijn, zie punt over gender, red.)."

Vanuit verschillende hoeken is te horen welke punten door henzelf zijn aangedragen, wat resulteert in een beleidsplan dat iedereen fel verdedigt. Robberecht verklaart dat met typerende nuchterheid: "Als je als vicerector plan A hebt, maar niemand vindt plan A goed, dan kun je hard staan roepen. Het is niet meer dan evident dat we veel af-toetsen."

Dat beleidsplan is in 50 operationele doelen gegoten die elke seizoenswissel gevisualiseerd worden in een "beleidsthermometer." Op dit moment zijn ongeveer de helft van de punten afgewerkt, een kwart is ver gevorderd en de rest moet nog wat aan gedaan worden. "Wij denken 40 van de 50 punten

gerealiseerd te hebben eind volgend jaar, 8 zullen ver gevorderd zijn en aan twee zal nog veel werk zijn," vertelt Robberecht.

Al is Robberecht de eerst om toe te geven dat het nog moeilijk zal zijn: "De gemakkelijkste dingen hebben we eerst gedaan, hé." Bovendien is de vooruitgang wat aan het stagneren de laatste maanden. Tijd om er terug in te vliegen, vindt de vicerector. Want: "Vier jaar is veel te kort."

Een bezorgdheid waar we mee afsluiten: de groep biomedische wetenschappen wordt inhoudelijk gedomineerd door Geneeskunde, met voorsprong de grootste faculteit. Een opmerking die van iets te veel bronnen komt om genegeerd te worden. Toch kan de stelling niet onderbouwd worden en zegt iedereen dat de decanen in het groepsbestuur een faire rol spelen. Als we dit aan Robberecht voorleggen is de reactie bedachtzaam: "Ik begrijp de opmerking, Geneeskunde is ook bijna dubbel zo groot als de andere twee. 60% van de professoren is bovendien geaffilieerd met het UZ, dat speelt ook mee. Toch werkt het groepsbestuur in consensus en mogen decanen echt hun ding doen."

JOHAN GALTUNG OVER BELGIË ALS VOORBEELD VOOR DE WERELD

“België is een Afrikaans land”

Johan Galtung is een van de klinkende namen die elke politieke wetenschapper kent. Zijn grootste bijdragen leverde hij aan ‘peace research’ en ‘conflict resolution’.

TEKST QUINTEN EVENS EN KAREL PEETERS

FOTO BAVO NYS

Johan Galtung schiep een blad, stichtte een universiteit op en vond de belangrijkste kernconcepten van zijn eigen onderzoeksgebied uit. Hij is nu 94 en reist nog steeds de hele wereld af voor lezingen en seminars. Vorige week kwam de professor voor de eerste keer naar Antwerpen.

Al vanaf het begin van de dag wordt duidelijk dat de professor-activist houdt van controverse. Of hij de lezing nog wil geven, is lange tijd onduidelijk, maar als hij eenmaal van wal steekt, schuwt hij de grote woorden niet.

Tijdens de lezing zei u dat België een Afrikaans land is. Waar haalt u dat vandaan?

Johan Galtung: “Omdat België werd gecreëerd door andere grote naties. Jullie zijn een constructie, dat weet je als je iets kent van de jaren 1830. De grootmachten trokken lijnen op een kaart en daar was België. Tegelijk denk ik ook dat jullie doen wat Afrikaanse landen zouden moeten doen. Speel niet met de grenzen, maak er geen ruzie over. Zorg voor open grenzen. Indien er een bevolkingsgroep is waarvan je afstand wil houden en je vooral zélf wil beslissen, maak dan een vorm van federatie.”

Is België dan een geslaagde constructie?

Galtung: “Ik denk van wel. Maar er is een uitzondering: het Duitstalige gedeelte. Op een gegeven moment zijn zij zeer verbitterd. Als je naar de Oostkantons gaat, vind je daar enorm getalenteerde mensen. Daar zou ik zo snel mogelijk iets mee doen.”

“Als jullie erin slagen van zo verder te doen en de Duitstalige gemeenschap te integreren, is België een goed model voor de combinatie van een federatie en confederatie. Ik citeer Belgische politici heel vaak als ik spreek in andere landen.”

Denkt u dat België op een juiste manier omgaat met de aanslagen in Brussel? U heeft waarschijnlijk de soldaten in de stad gezien.

Galtung: “Ik denk van niet. Volgens mij individualiseren jullie te veel. Jullie zien het als een probleem van individuele terroristen. België moet zich realiseren dat het zich in een oorlog bevindt. Het is de EU met de VS tegen IS.”

“Als je aan IS -en ja, ik praat met hen! -vraagt in wat voor wereld ze willen leven, zeggen ze: christenen hebben de EU, wij willen hetzelfde voor de IS. Voor hen is het bijvoorbeeld ook erg belangrijk dat het hoofdkwartier van zowel de NATO als de EU op dezelfde plaats ligt. Voor hen gaan die politieke en economische cultuur samen met het militaire. Katholieke landen hebben het Vaticaan.”

“IS wilt hetzelfde. De redenering is: ‘Als jullie een EU hebben, hebben wij het recht op een islamitische staat. Als jullie een Vaticaan hebben dan hebben wij recht op een kalifaat’. Hun redenering is dat het

vrij dringend is omdat ze zijn blootgesteld aan een golf van geweld uit het Westen.”

Dus de recente gebeurtenissen zijn geen aanval op Brussel, maar eerder een aanval op de EU en de NATO in haar geheel?

Galtung: “Precies. Je kan natuurlijk individualiseren tot op het persoonlijke niveau. Op het vlak van één soldaat en één terrorist. Als er iemand een bom laat ontploffen door op een knopje te duwen, is de hoofdzakelijk duidelijk niet om die man te arresteren. Dat moet ook, maar je moet verder kijken dan dat.”

Voorvaderen

Wat is de rol van België daarin?

Galtung: “Voor de rol van België moet je onvermijdelijk haar geschiedenis bekijken. Toevallig gebeurde een van de zwaarste genocides onder koning Leopold II. België zou zich daarvoor moeten excuseren. En het moet onmiddellijk een gedenkteken oprichten. Zelfs daarover praten of stappen in die richting zetten is al een goed begin.”

Tot hoe ver moeten we dan terug in de geschiedenis om ons te excuseren voor de daden van onze voorvaderen?

Galtung: “Dat is een goede vraag. Maar het is niet aan de daders om die vraag te beantwoorden. Het is aan de slachtoffers

om daarover te oordelen. En ik kan u verzekeren dat dit in Congo nog heel hard leeft.”

“Italië heeft zich geëxcuseerd voor Libië. Er moet maar één iemand geweest zijn die eens tegen Berlusconi zei: ‘Misschien is het wel een goed idee om dat te doen.’ Berlusconi heeft het gedaan, een van de minst populaire eerste ministers. Helaas

overwinning is ook geen oplossing, want de onderliggende frustraties zullen later wel opborrelen.”

Wat is de rol van de media in het creëren of voeden van angstgevoelens?

Galtung: “De media zijn geen spiegel van de realiteit. De media leggen de realiteit bloot of dat zouden ze moeten doen.”

“Ik denk niet dat België op een goede manier omgaat met de aanslagen van 22 maart”

sinds de val van Khaddafi is het land 20 jaar terug gegaan in de tijd.”

U maakte de horror van WO II mee. Heeft u angst voor de opkomst van rechtse partijen en xenofobie in Europa?

Galtung: “Ik denk niet in termen van links en rechts. Ik maak een verschil tussen mensen die iets kennen van conflict en conflictanalfabeten.”

“Het is het ontbreken van kennis over conflictresolutie waar ik me zorgen over maak. Een beetje creativiteit in het oplossen van problemen is essentieel. Soms heb ik angst voor de rechtervleugel, soms voor de linkervleugel, maar dat is geen belangrijke dimensie.”

Vredespoliticus

Denkt u dat er meer aandacht moet zijn voor conflictresolutie in het onderwijs?

Galtung: “Zeker weten. De basispunten van conflictresolutie zijn te weinig gekend. Een compromis is geen oplossing. Beide partijen geven toe. Beide partijen zijn een beetje ongelukkig. Een militaire

“Dat wordt ‘gravende journalistiek’ genoemd. Ik zou daar ook nog diagnose en prognose bijvoegen. Wanneer er zoiets gebeurt, is het de rol van de media om aan de politici te vragen wat de onderliggende oorzaken zijn en wat ze daaraan gaan doen.”

“Als je dat aan George W. Bush zou vragen, zou hij antwoorden dat het de strijd is tussen het goede en het kwade. Maar na een tijdje volstaat dat antwoord niet meer. De media moet graven én ook oplossingen durven aandragen. De meeste politici hebben geen goede antwoorden op die vragen. Dan moet je blijven vragen tot je wél goede, diepere antwoorden krijgt.”

Bent u vooral een professor of een activist?

Galtung: “Ik ben beiden. Ik ben ook een vredespoliticus en probeer een goede academicus te zijn, ik ken mijn vak. Ik leerde al zeer vroeg dat het geen pure psychologie of sociologie is maar dat je een beetje van alles moet kennen.”

“Geschiedenis is belangrijk, vanwege de schaduw die zij werpt op het heden en de creativiteit van vorige generaties. Politiek is iets willen. En ik wil iets, minder geweld en meer vrede.”

REPORTAGE: TEGEN DE STROOM IN

Internationaal

“Einde van Schengen onwaarschijnlijk”

ONZE REPORTER FIETST VAN LEUVEN NAAR DE BALKAN OP ZOEK NAAR VERHALEN OVER MIGRATIE EN INTEGRATIE.

Derde reportage

SCHENGEN

“Schengen is dood,” klinkt het bij sommige politici. Door de terreurdreiging en de vluchtelingen crisis staat het akkoord onder druk. Daarvan is in het grensdorp Schengen zelf weinig te merken.

BRECHT CASTEL EN SIMON THYS
FOTO'S BRECHT CASTEL

Langs kale wijnranken volg ik de Moezel stroomopwaarts naar het Luxemburgse dorp Schengen. Op 14 juni 1985 vaarde de “Princesse Marie-Astrid” hier. Op dat schip ondertekenden vertegenwoordigers van Frankrijk, Duitsland en de Benelux toen het Schengenakkoord. Vanaf 1995 steek je daarvoor in deze regio zorgeloos landsgrenzen over. De locatie van het akkoord was symbolisch gekozen. In de Moezel bij Schengen ligt het drielandpunt van Luxemburg, Frankrijk en Duitsland.

“Schengen is ontstaan als een initiatief van een aantal landen, los van de Europese Unie,” weet Jan Van Hove, professor economie aan de KU Leuven. “Die landen wilden de identiteitscontroles afschaffen en in de praktijk werkte dat. Vervolgens hebben meer en meer landen gezegd dat ze ook willen meedoen.”

“In plaats van de snelweg op te rijden, kan een terrorist een binnenweg nemen die niet gecontroleerd wordt”

BEN HOMAN,
BURGEMEESTER VAN
SCHENGEN

Momenteel maken 26 landen deel uit van de Schengenzone. Met een Schengenuisum kan je tussen die landen normaliter reizen zonder grenscontroles. Normaal gezien, want er zijn in het akkoord uitzonderingen opgenomen voor tijdelijke controles.

“Het gaat dan om de nationale veiligheid. De vraag is natuurlijk wat nationale veiligheid inhoudt. Is het feit dat er een paar duizend vluchtelingen een land binnenkomen een bedreiging voor de nationale veiligheid of niet? Daar kan je over discussiëren,” verklaart Van Hove.

Frankrijk

Na de grens tussen Duitsland en Luxemburg steek ik vervolgens de grens met Frankrijk over. Ook hier zijn er geen grenscontroles en dat is opmerkelijk. Want hier is zo’n uitzondering van kracht. Sinds de aanslagen in Parijs op 13 november 2015 heeft Frankrijk namelijk voor onbepaalde duur weer controles aan zijn grenzen ingevoerd.

De controles die Frankrijk uitvoert door de terreurdreiging gebeuren echter alleen op de grote autosnelwegen. “Op die kleine weg waarlangs jij naar Frankrijk fietste, zijn er nog nooit controles geweest,” vertelt de burgemeester van de gemeente Schengen, Ben Homan. “Zelfs meteen na de aanslagen van Parijs niet. Sowieso zijn onze grenzen zeer doorlaatbaar. In plaats van de snelweg op te rijden kan een terrorist een binnenweg nemen die niet gecontroleerd wordt.”

De burgemeester plaatst vraagtekens bij de effectiviteit van de tijdelijke controles. Over de economische impact daarentegen bestaat

geen twijfel. Dagelijks komen er ongeveer 166.000 mensen vanuit de buurlanden werken in Luxemburg. Voor de Fransen onder hen betekende dat de laatste maanden vaak filerijden.

“De vraag is natuurlijk wat nationale veiligheid inhoudt”

JAN VAN HOVE, PROFESSOR ECONOMIE

“Die controles betekenen tijdverlies en tijd is geld. In die zin is er ongetwijfeld een economische kost,” verklaart Van Hove. In heel de Europese Unie werken 1,7 miljoen mensen over een grens. Als alle andere Schengenlanden ook controles zouden invoeren, zou dat jaarlijks 1,3 tot 5,2 miljard euro kosten. Puur door tijdverlies.

Zes vluchtelingen

In het dorp Schengen is er van een vluchtelingen crisis geen sprake. “We hebben hier welgeteld zes vluchtelingen gezien. Ze kwamen te voet over de brug met Duitsland. We hebben ze naar de stad Luxemburg gebracht, waar ze geregistreerd werden als asielzoeker. Als gemeente zijn we wel voorbereid om vluchtelingen op te vangen, als de Luxemburgse overheid dat vraagt,” vertelt Homan.

Naast de terreurdreiging is het toch de vluchtelingenproblematiek die het Schengenakkoord ter discussie plaatst. De Europese Unie dreigde er bijvoorbeeld al mee om Griekenland uit de Schengenzone te zetten en volgens sommigen is Schengen nu al verleden tijd. Onder andere de Franse politici Nicolas Sarkozy, ex-president, en Marine Le Pen, voorzitter van het extreemrechtse Front National (FN), namen al publiekelijk de woorden “Schengen est mort” in de mond. In de zomer van 2015 hield het FN al een affichecampagne voor de afschaffing van Schengen.

Het deert de christendemocratische burgemeester van Schengen niet. “De extreemrechtse politici die dat zeggen, gebruiken om het even wat om de echte problemen te camoufleren. Je kan de problemen niet uitsluiten of buiten zetten: je

moet ze oplossen. De grenzen sluiten zal niet helpen,” denkt Homan.

Pelgrimstocht

“Heel onwaarschijnlijk,” schat econoom Van Hove het effectieve einde van Schengen in. “Het Schengenakkoord hangt samen met heel de Europese interne markt. Alle economische voordelen daarvan gaat men niet overboord gooien voor een fenomeen dat relatief tijdelijk is, zoals de vluchtelingenstroom.”

Toch leeft een mogelijk einde van Schengen onder economen. “Er zijn een aantal studies lopende waarin de implicaties van de gehele opheffing van Schengen worden onderzocht,” zegt Van Hove. Volgens zo’n studie van het Duitse Prognos zou een afschaffing van Schengen de landen van de Europese Unie over een periode van tien jaar 470 miljard euro kosten.

Mocht het ooit zover komen, dan zou het dorp Schengen in zijn toeristische en economische hart worden getroffen. “Jaarlijks komen er tussen de 40.000 en 50.000 toeristen vanuit de hele wereld naar ons dorp met 600 inwoners,” vertelt burgemeester Homan. “Voor de mensen uit Oost-Europa is dit zelfs een echte pelgrimstocht. Hun integratie in de Schengenzone staat voor hen gelijk met vrijheid en het einde van de dictatuur.” Op de oever van de Moezel staan daarom twee stukken van de Berlijnse muur.

“De inwoners van Schengen zijn fiere Europeanen,” zegt de burgervader over zijn inwoners. “De spirit van Schengen zit zelfs in onze wijn. Er zitten zowel Franse en Duitse druiven in onze Luxemburgse wijn.”

Student

CULINAIRE CREATIVITEIT BIJ KIESPLOEGEN

Van croissant tot kroket: een week overleven op kiesweeketen

De paaseieren zijn nog maar net verteerd of het is tijd voor dat andere eetfestijn in de lente: de kiesweken. Ervan genieten is een must. Er een week op overleven is daarentegen geen evidentie.

RANI GOELEN

Dat het niet gemakkelijk wordt me een hele week te voeden met kiesmaaltijden, blijkt al meteen bij mijn voorbereidingen. 's Avonds, in tijden van quizen en cantussen, valt er namelijk weinig te pikken. Ik besluit mijn challenge lichtelijk aan te passen: mijn warme maaltijden en zoveel mogelijk ontbijt haal ik bij de kiesploegen, de rest vul ik op met boterhammen.

Maandag

Ontbijt: croissant, pistolet met kaas, quiche spek-ei en verse koffie. **Lunch:** barbecue (worst, ribbetjes, koude groentjes en pasta) **Totale prijs:** 0 euro

Het is halfnegen wanneer ik de gang van auditorium Max Weber binnenwandelen, waar de eetstandjes van de kies- en lolploegen van Babylon opgesteld staan. De tafel van Wingardium Liziosa overtreft mijn verwachtingen: croissants, koffiekoeken, pistolets... Ik kies een croissant en een pistolet, en ga dan om een kop koffie en een quiche bij de Quicheploeg, de ludieke tegenstanders van het aanstormend presidium.

Er heerst een uiterst gezellige sfeer, opgeleukt door de wandelende quiches van de lolploeg die luidkeels hun waar aanprijzen. Liza Cretskens, de intussen verkozen nieuwe preses van Babylon, klinkt alleszins enthousiast: "We bieden elke dag iets te eten aan. Het wordt dus een zware week, maar we hebben er zin in!"

Na de les begeef ik me naar de arena aan het MSI, waar de

Koenquistadores van Historia aan het barbecueën zijn. Ik kies voor worst, ribbetjes en een bord vol komkommer, tomaat en pasta. Mijn maag is goed gevuld, en er worden daarna zelfs nog ijsjes uitgedeeld. Een smakelijke eerste dag, *quoi*.

Dinsdag

Lunch: Bickyburger **Dessert:** ijsje, Ice Tea, mini-pannenkoek **Totale prijs:** 2 euro

Vandaag heb ik een legertje eters uitgenodigd om me te vergezellen naar het MSI, waar vier kiesploegen vechten om onze eetlust. We verdelen ons over de verschillende standjes. Zelf ga ik voor een goed vullende Bickyburger van Alfa die één euro kost. De meningen over

Ik bedenk me dat ik vandaag nog geen groenten heb gegeten

de kebab zijn verdeeld. Het vlees valt niet zo in de smaak. De vegetariër van de groep is echter heel tevreden. Zijn kebab kost maar 50 cent, de anderen betalen 1 euro. Als laatste halen we een croque bij Wouter Space, de kiesploeg van Mecen. "Onze croques kosten een euro, maar je krijgt er wel gratis een glaasje wijn bij," weet men daar te vertellen.

's Namiddags is het tijd voor Ekonomika. Al ijsjes etend en pintjes drinkend kijken we naar de Big Splash. Daarna volgt een pannenkoekje. Wanneer ik terug wandel naar mijn kot, bedenk ik me dat ik nog geen groenten heb gegeten vandaag. Het schuldgevoel spoel ik weg met de gratis Ice Tea die ik bij het buitengaan nog gekregen heb.

Woensdag

Lunch: quiche. **Totale prijs:** 0 euro

Wanneer ik me rond halféén tussen de drukbabbelende studenten aan het MSI meng, blijkt het grootste deel van het eten al op te zijn. Ik kan nog een stukje quiche van de Quicheploeg te pakken krijgen, maar echt voldaan voel ik me niet.

Omdat ik toch benieuwd ben, spreek ik twee voorbijgangers aan over de pizza's van de Koenquistadores en Wingardium Liziosa's pannenkoeken. "We vonden ze lekker, maar we hadden ze wat groter verwacht," klinkt het. Ik snap hun honger en ga zelf een broodje halen bij de bakker om de hoek. *Note to self:* als je gratis eten wil scoren, kom dan op tijd.

Donderdag

Lunch: panini met groene pesto en verse tomaat **Dessert:** minidonut en ijsthee **Totale prijs:** 2,50 euro

Vanmiddag maak ik een uitstapje naar Arenberg, waar het opkomend presidium van Geos - geheel in hun thema Fracking Crazy - mee zit te brullen met *Waar is mijn boormachien* van de Clement Peerens Exposition. Genietend van het zonnetje verkopen ze er panini's en croques. Die laatste zijn de revue al gepasseerd. Ik ga dus voor de panini's, die één euro kosten. Naast kaas, hesp en verse tomaat krijg je de keuze je panini

FOTO Rani Goelen

af te werken met groene of rode pesto. Ik eet mijn broodje met veel smaak op en keer dan terug huiswaarts. Ik kan het niet laten toch nog snel langs het MSI te passeren en koop mezelf een minidonut en een glas ijsthee van de Mecenaskiesploeg De Heilige Drievuldigheid.

Vrijdag

Lunch: broodje kroket **Totale prijs:** 1 euro

Vandaag maar weinig kiesweekavonturen. Bijna alle eetstandjes zijn opgedoekt, maar gelukkig schiet De Heilige Drievuldigheid me te hulp en kan ik nog snel een broodje kroket meepikken tussen twee lessen door. Naast de friteu-

se staat ook een tafel met boeken en een kledingrek. "We wilden naast eten aanbieden ook iets extra origineels doen. Dat is deze *concept store* geworden, waarin mensen kunnen snuisteren naar interessante, unieke spullen," zegt opkomend preses Eva Wuytjens.

Het verdict

Bij kiesweken denkt de gemiddelde student al snel aan gratis frietjes, maar de opkomende presidia schuwden dit jaar culinaire creativiteit duidelijk niet. Tegen mijn verwachtingen in heb ik nooit twee keer hetzelfde gegeten. Met een beetje planning kan je als aagier dus zeer budgetvriendelijk en gevarieerd - deze week kostte slechts 4,50 euro - de week overleven.

Mei is biermaand in Leuven

De volgende weken organiseert de stad Leuven een heuse biermaand. Met allerlei activiteiten zet men het schuimend gerstenat nog nét iets hoger op de Leuvense agenda.

JOSJE KERKHOVEN

Tussen 22 april en 22 mei is het nog iets meer bier boven in Leuven dan normaal al het geval is. Voor de eerste keer staat een hele maand in het teken van bier, terwijl dat voordien een weekend was.

Dat Leuven al een bierstad is, maakt voor Leuvense toerismeschepen Dirk Vansina (CD&V) de biermaand niet minder relevant. "Je moet stadsmarketing voeren op de ele-

menten waar je al op bekend bent. Voor ons is dat langs de ene kant kennis en innovatie en langs de andere kant bier."

Vorige week vonden al enkele activiteiten plaats. Zo hield Jurgen Bollion, thuisbrouwer en uitbater van het M-café, afgelopen weekend al een brouwdemonstratie. "In Leuven wordt op verschillende niveaus al heel veel gedaan rond bieren. Leuven Leisure organiseert architectuurwandelingen met

proevertjes tussendoor en er zijn speciaalzaaken die zich op bieren richten."

De biermaand startte pas echt met het Zythos bierfestival afgelopen weekend. "Elk jaar lokt dat gemakkelijk 10.000 bezoekers," zegt Vansina. "Ook dit weekend zaten alle hotels in Leuven vol." Verderop in de biermaand besteden enkele Leuvense restaurants extra aandacht aan bier en kan je een van de Leuvense brouwerijen bezoeken.

Innovatie

Een ander opvallend evenement in de waaier aan activiteiten is het Leuven Innovation Beer Festival in de Hoorn. Organisator André Janssens, ook eigenaar van brouwerij Hof ten Dormaal, wil tonen hoe er in heel de wereld anders wordt gedacht over bier brouwen.

"Bier is in heel de wereld innovatie," zegt Janssens. "Vooral in de Verenigde Staten, maar ook in Italië, Spanje en Nederland zijn jonge mensen ermee bezig. Hier is het soms nog heel traditioneel."

Toch komen ook in Leuven steeds meer brouwers creatief uit de hoek. Marc Andries, eigenaar van brouwerij De Vlier, wijst tijdens zijn eigen proeverij in het M-café op de invloed van bio-ingenieur Freddy Delvaux (KU Leuven). "Vanuit zijn brouwerij wordt veel onderzoek gedaan. Het innovatieve is er dus wel, maar de biermaand is sowieso belangrijk in België om de speciale bieren op de kaart te zetten," weet Andries. "We zijn het bierland, maar de Belg drinkt heel traditioneel."

Student

JOBS JOBS JOBS: KU LEUVEN WERKT AAN CARRIERECENTRUM VOOR STUDENTEN

Student career center bundelt bestaande initiatieven in website

FOTO Bart Heleven

Economiestudenten krijgen career corner

De faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) is een van de faculteiten die intensief bezig is met uitstroombelid. Sinds kort heeft FEB in samenwerking met studentenkring Ekonomika een eigen *career corner*, die qua opzet dicht aanleunt bij het student career centre. Zo hebben beide platformen een activiteitenkalender.

Daarnaast heeft de career corner een vacaturedatabank. Volgens FEB-decaan Luc Sels is de doelstelling vergelijkbaar met LoopbaanLift, de databank van de KU Leuven: "Wij richten ons uiteraard wel heel specifiek op economische en bedrijfskundige profielen en een aanbod van stages en bedrijfsprojecten. We brengen ook meer detail aan in bijvoorbeeld jobcategorieën."

De derde en belangrijkste functie is het digitale portfolio. Daarmee kunnen studenten extracurriculaire ervaringen laten attesteren door de faculteit, zodat die in een apart document bij hun diploma terechtkomen. Bepaalde ervaringen in de opleiding zoals stages of internationale summer schools, worden zo meer zichtbaar. "De student kan aangeven hoe een activiteit zijn ontwikkeling verder heeft geholpen," legt Sels uit.

Verouderd

Het portfolio gaat verder dan professioneel versterkende projecten. "We willen persoonsvormende ervaringen, zoals een inzet als buddy voor een internationale student, belangrijker maken," zegt Sels. "Het belangrijkste criterium is dat het engagement een zekere duurtijd heeft en voldoende van de student vraagt."

César Suy, vicepreses Bedrijvenrelaties bij Ekonomika, is alvast tevreden. "Onze oude website was verouderd en bevatte te weinig vacatures," zegt hij. "We wilden al langer een nieuw platform creëren toen we te weten kwamen dat de faculteit hetzelfde van plan was."

De *career corner* is toegankelijk voor alle economiestudenten van de KU Leuven, dus uit de campussen Leuven, Brussel en Antwerpen. Een troef, vindt Suy: "Voor werkgevers is het gemakkelijker geworden om veel studenten tegelijk aan te spreken."

Vervolg voorpagina

"Op dit moment krijgen studenten wel eens een lukraak antwoord, afhankelijk van de dienst tot wie ze zich richten," schetst Jochems de huidige situatie. "Het *student career center* zal al die vragen door één toegangspoort leiden, waarna we ze kunnen dispatchen naar de juiste expert."

Ook vanuit de werkgevers komt de vraag naar meer duidelijkheid. "Werkgevers zoeken vaak op basis van concrete situaties zonder goed te weten waar ze moeten zijn," zegt Brigitta De Baets, teamcoördinator van de Jobdienst van de KU Leuven. "Met een vacature voor Loopbaanlift (vacaturedatabank voor KU Leuvenstudenten, red.) komen ze dan bijvoorbeeld op de Jobdienst terecht, terwijl die laatste voor jobstudenten werkt. Binnenkort verwijzen we hen vlot door naar de juiste dienst."

Hoe het *student career center* zich in de toekomst zal ontwikkelen, staat nog niet helemaal vast. "We willen het eerst opstarten en dan zien wat de noden zijn bij studenten, faculteiten en werkgevers," aldus An Francier, coördinator van de Juridische Dienst Studenten. "Van daaruit kunnen we nieuwe initiatieven opzetten. Deze nieuwe samenwerking kan daar een katalysator in zijn."

"Het is een *work in progress*," vult De Baets aan. "De eerste prioriteit is nu om

één kanaal te ontwikkelen en dat bekend te maken bij de studenten. Vervolgens moeten we mee-evolueren met de actualiteit."

De grootste uitdaging, zo blijkt, wordt de communicatie. "Dit project zal staan of vallen met hoe we het profileren en of we de studenten er warm voor kunnen maken," zegt Jochems. "Dat zijn we nu al aan het opzetten. Sowieso zullen we krachtiger kunnen communiceren over het uitstroombelid dan nu het geval is."

Het *student career center* bundelt het uitstroombelid op centraal niveau. "We gaan de goede initiatieven van de faculteiten niet overnemen, maar ze wel mee ondersteunen," verzekert Francier. "De faculteiten die minder met uitstroombelid bezig zijn, hoeven zo niet van nul te beginnen en kunnen leren van andere faculteiten."

Persoonsvorming

Een van de faculteiten die sterk inzet op dat uitstroombelid, is de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB). Daar kunnen studenten sinds enkele weken terecht op de career corner (zie kader). De KU Leuven bouwt aan een soortgelijk portfolio, maar voor alle studenten (zie kader). Daarvoor baseert de universiteit zich op het model van FEB.

Dat de studenten zelf behoefte hebben aan meer carrièremogelijkheden tijdens hun studies, bevestigen de partners achter het student career center. "Wij zien meer en meer studenten werken," zegt Sandra

"We gaan de goede initiatieven van de faculteiten niet overnemen"

AN FRANCIER,
COÖRDINATOR JURIDISCHE DIENST
STUDENTEN

Brondeel, die voor Randstad in het project zit. "Meer en meer willen studenten tijdens hun studie competenties ontwikkelen en ervaringen aan hun cv toevoegen waarmee ze zich onderscheiden."

Toch ziet Wim Fyen van LCIE nog ruimte voor verbetering. "Universiteiten worden traditioneel gezien als plaatsen waar

"Van studenten horen we dat de communicatie nu verwarrend is"

VALÉRIE JOCHEMS, DIENST
STUDENTENADVIES

men een diploma kan behalen dat toegang biedt tot de arbeidsmarkt." Fyen ziet dat een deel van de persoonsvorming plaatsvindt in activiteiten en projecten buiten het klassieke lessenpakket.

"De rol van de universiteiten evolueert daarbij mee naar die van een biotoop, waar studenten naartoe komen om hun carrière vorm te geven. Het is dus niet onlogisch dat de KU Leuven daar sterk op inzet," vindt hij. FEB-decaan Luc Sels volgt hem daarin: "Momenteel kijken we te eng naar een universitaire opleiding. Je verblijf aan de KU Leuven mag meer zijn dan dat diploma."

KU Leuven zet engagement op je diploma

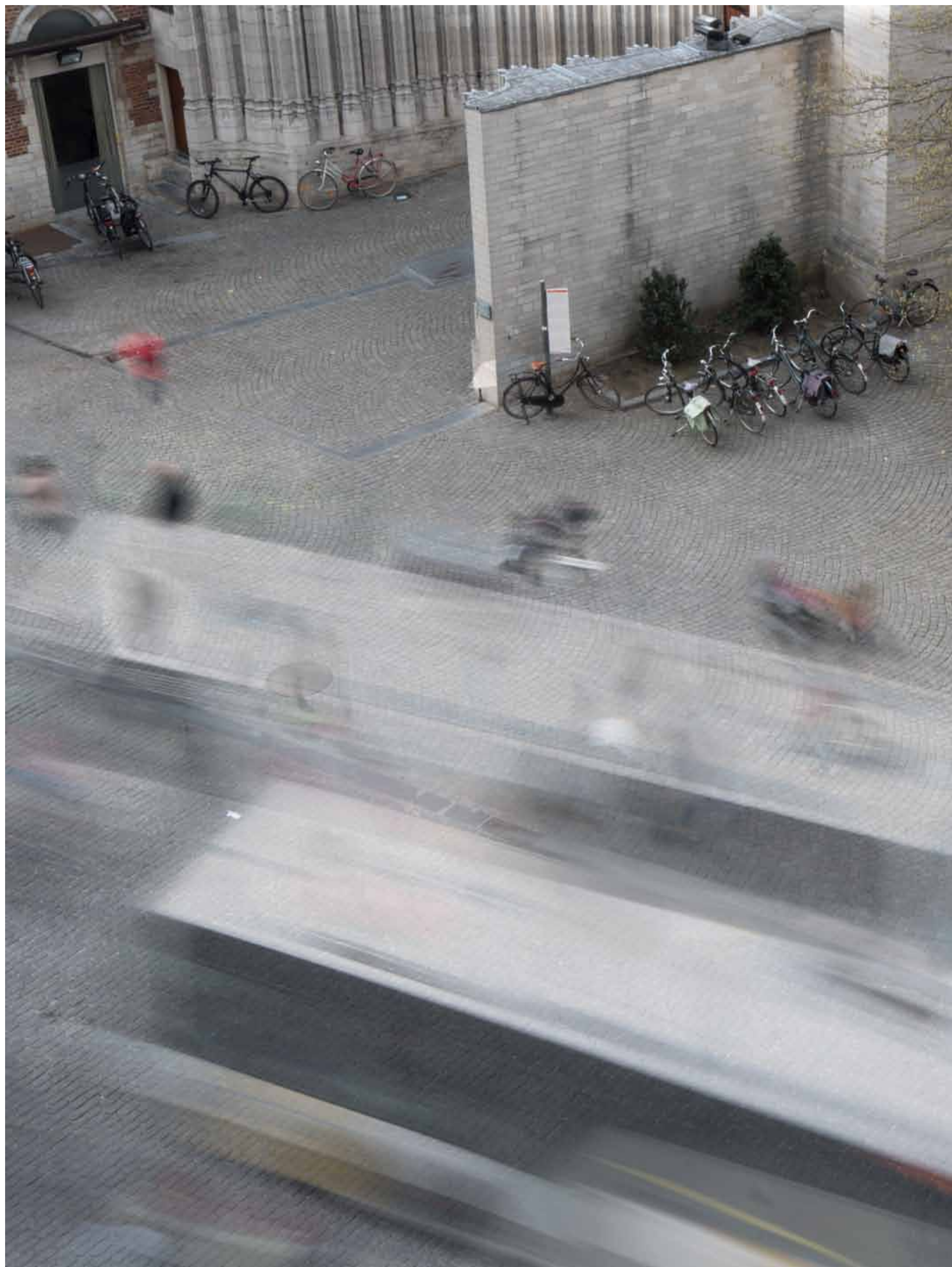
Begin volgend academiejaar lanceert de KU Leuven een portfolio. Via dat portfolio kunnen studenten extracurriculaire engagementen bundelen in een document dat aan hun diploma wordt toegevoegd. Het universiteitsbrede platform krijgt een plaatsje binnen Toledo in het tabblad MyPortfolio.

Concreet kan een student alle engagementen die hij naast zijn studies opneemt laten attesteren. Dat kan alleen maar voor activiteiten binnen de KU Leuven, zowel op cultureel, sociaal als sportief gebied. Ook studenten-vertegenwoordigers, jobstudenten en

uitwisselingsstudenten kunnen hun inzet verzilverd zien.

"Eind dit jaar willen we het al gaan testen voor enkele centrale initiatieven en de studenten die eraan deelnamen. Mogelijk volgen er ook enkele initiatieven van de faculteit Rechtsgeleerdheid, die het als piloot te wil testen," zegt Ruth Stokx van de Studentendiensten.

In het academiejaar 2016-2017 zou het portfolio dan toegankelijk moeten worden voor alle studenten van campus Leuven. Nog later volgen de andere campussen. "We willen dat studenten heel veel activiteiten kunnen laten attesteren. Voor al die activiteiten contacten leggen met de attesterende organisaties is een werk van lange adem," legt Stokx uit.

Scherp Gesteld

Onze fotograaf zocht de grens op tussen film en fotografie.
Voor deze foto liet zij de sluitser enkele seconden open staan.

FOTO Kalina De Blauwe

Sociaal

VERVOLG VOORPAGINA: 40 PROCENT KOTEN GEBUISD OP BRANDVEILIGHEID

Een verwijdering uit Kotwijs is één ding, een verbod om nog verder te verhuren is echter niet aan de orde. Daartoe heeft de huisvestingsdienst niet de wettelijke bevoegdheid. De huisvestingsdienst kan de informatie niet doorspelen aan de stad, zodat zij op wettelijke basis wel iets zouden kunnen ondernemen. "Dat mogen we niet doen," zegt Clonen, "in het kader van de privacywetgeving". Zelfs wanneer de huisvestingsdienst informatie heeft over panden met ernstig brandgevaar, kan ze de stad daarvan dus niet op de hoogte stellen.

Het hoge percentage heeft ook veel te maken met de grote afstand tussen deze en vorige huisbezoeken. Het project start immers met de koten die het langst niet meer bezocht zijn en werkt zo naar voren toe. Dat kan meteen ook verklaren waarom het contact met de huurders stroever liep dan verwacht. Clonen: "Ik denk dat sommige verhuurders wat schrokken en dachten: "Jullie komen ons zo lang niet bezoeken, waarom nu plots wel?"

Tijdens het afgelopen jaar bleek er nog eens 40 procent van de gecontacteerde eigenaars

7 procent is niet in orde met het contract, bij 1 procent werd niet aan kwaliteitsnormen voldaan

Nochtans bestrijkt Kotwijs geen klein spectrum. Ongeveer 80 procent van alle Leuvense koten, zowel privé-koten, private residenties als residenties van de KU Leuven, is er in opgenomen.

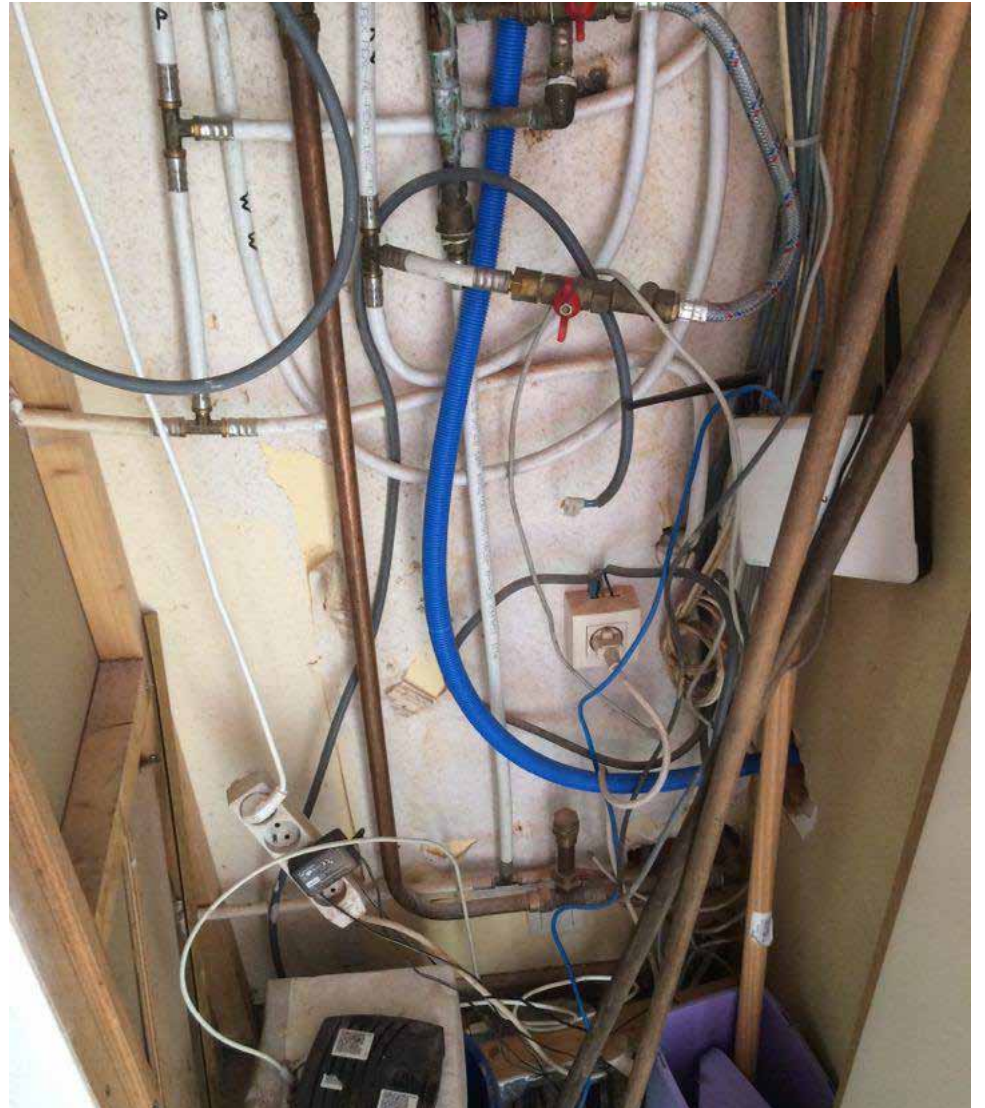
Traag proces

Van de op te volgen panden bleek 81 procent na een eerste opvolgingsbezoek in orde. Toch blijft het opvallend dat 1 op de 2 koten niet voldoet. Kennen de verhuurders de regels niet of lappen ze ze aan hun laars? Clonen benadrukt dat de meeste verhuurders van goede wil zijn. Als er tekortkomingen zijn, is dat in een aantal gevallen omdat men de regels niet kent, in andere gevallen omdat veranderingen te duur zijn.

zijn pand verkocht te hebben, niet meer te verhuren aan studenten of onbereikbaar te zijn. Die verschillende elementen bemoeilijken de administratie en vertragen het proces.

Het project kreeg het ook intern hard te verduren. *Veto* berichtte eerder dat het project vertraging opliep omdat twee aangeworven adviseurs het project hadden verlaten. Zo werd er in eerste instantie van uitgegaan dat er 360 huisbezoeken per persoon per jaar zouden worden afgelegd. Bij nader inzien bleek dat niet haalbaar en kon elke adviseur slechts 281 huisbezoeken afronden.

Het einde van de inspectieronde wordt geschat op eind 2017. Tegen dan is de stad Leuven normaal gezien begonnen met een eigen project onder leiding van de Dienst Woontoezicht, dat alle Leuvense koten binnen de 10 jaar wil controleren.

Het einde van de inspectieronde wordt geschat op eind 2017.

WWW.CUYTHOEK.BE

OVER 100 BEERS CANTUS HALL

FREE WIFI NICE MUSIC

KITCHEN FROM 11 AM TILL 9 PM

PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN
ONLY 8 EURO

BURGERS IN SEVERAL WAYS

KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN

INFO @ CUYTHOEK.BE 016.887656

Read.
Like.
Share.

Veto .

Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

veto

Geen voordelig treinabonnement voor interuniversitaire opleidingen

De Campuskaart staat onder druk. Willekeur en verouderde toekenningvoorwaarden zijn nefast voor het voordelige treinabonnement. De minister van Mobiliteit moet het systeem actualiseren, klinkt het.

MARGOT DE BOECK EN BASIL SAEN

Met een Campuskaart kunnen studenten onder de 26 jaar aan een voordelige prijs pendelen op een vast traject. Voor de toekenning van het abonnement vraagt

de NMBS aan de student een attest van de onderwijsinstelling.

De plaats waar onderwijs wordt gegeven, staat op dat attest vermeld. In praktijk geven on-

derwijsinstellingen echter enkel de plaats van hun hoofdvestiging aan. Steeds meer opleidingen zijn verspreid over verschillende campussen en dat leidt tot problemen.

Prehistorische voorwaarden

De master gender en diversiteit wordt gegeven aan de UGent,

VUB, KU Leuven, UAntwerpen en UHasselt. Vincent Boulanger, opleidingsvertegenwoordiger en werkstudent bij de master gender en diversiteit, getuigt: "Sommige van de studenten uit die master raken niet aan alle abonnementen om te reizen tussen de instellingen".

Het probleem is echter niet beperkt tot die specifieke master. "Door fusies, gezamenlijk aan-

geboden opleidingen en de flexibilisering van het hoger onderwijs zal les hebben op meerdere plaatsen meer en meer de norm worden," geeft Boulanger aan. Na verschillende klachten van studenten kaartte Federaal Parlementslid David Geerts (sp.a) het probleem aan bij Jacqueline Galant, voormalig minister van Mobiliteit.

ARMOEDEDOSSIER (3)

DE UNIVERSITEIT

Studenten in *mo(n)ey*lijkheden

Ook aan de universiteit hebben sommige studenten het elk jaar weer moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Verschillende instellingen proberen de last voor hen te verlichten.

MAARTEN LANGHENDRIES
EN ARNE SONCK

De vraag naar het exact aantal studenten aan de KU Leuven die in een financieel moeilijker situatie zitten, is niet makkelijk vast te stellen. De belangrijkste graadmeter is het aantal aanvragen voor een studiebeurs die de Vlaamse Overheid jaarlijks te verwerken krijgt. Voor alle universiteiten samen komt dat neer op 70 943 aanvragen voor het academiejaar 2015-2016, waarvan 42 252 ook effectief toegekend worden.

Die beurs is meteen het voornaamste hulpmiddel dat de Vlaamse Overheid heeft om de financiële last van het studeren te verlichten. Niet iedereen die recht heeft op een studiebeurs, vindt echter de weg naar deze toelage. "Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die denken dat ze er niet voor in aanmerking komen of die opzien tegen de administratieve last," bevestigt Joke Storme, coördinator van de Sociale Dienst van de KU Leuven.

"Wij pikken nog altijd studenten op die niet weten dat ze in aanmerking komen voor een beurs." Naar het aantal studenten dat zijn opleiding effectief moet stopzetten wegens de te grote financiële last, is het gissen.

Slaagkans

Studiefinanciering vormt een belangrijk luik van de werking van de Sociale Dienst. "Wat wij specifiek doen is voor studenten berekenen of ze in aanmerking komen voor een beurs en hoe hoog die zou zijn. We helpen ze aan te vragen of bemiddelen in geval van een volgens ons

"Wij pikken nog altijd studenten op die niet weten dat ze in aanmerking komen voor een beurs"

JOKE STORME, COÖRDINATOR SOCIALE DIENST KU LEUVEN

onterechte negatieve beslissing." legt Storme uit. Daarnaast kan de dienst ook een voorschot op de studietoelage geven om de grote kost aan het begin van het semester te dekken. "De inkomensgrenzen om aan een beurs te komen, liggen echter wel heel laag," benadrukt Storme.

De Dienst heeft daarnaast een eigen toelagesysteem. "Wij hebben de middelen om te onderzoeken of een student mindervermogen is," vertelt Storme. "Dan gaan we een toelage geven om tussen te komen in de kosten." Ook kunnen studenten een lening op korte of lange termijn aangaan en een tussenkomst in psychomedische kosten krijgen.

Het slaagpercentage van studenten met een beurs is moeilijk te achterhalen. "Wel blijkt dat hoe meer bijzondere kenmerken (*pioniersstudent, migratieachtergrond,*

Vlaamse beursaanvragen:

70 943

toegekende Vlaamse beurzen:

42 252

studiebeurs..., red.) een student combineert, hoe lager de slaagkans," zegt Storme.

De Sociale Dienst zag het aantal financiële tussenkomsten de laatste jaren stijgen. "Dat is echter niet per definitie het gevolg van de crisis of het verhoogde inschrijvingsgeld," nuanceert Storme. "We hebben de laatste jaren sterk ingezet op bekendheid en laagdrempeligheid, wat ook meespeelt."

Bemiddelaar

De jobdienst van de KU Leuven is een bemiddelaar tussen studenten en werkgevers inzake studentenjobs. Zij bieden ook opties voor studenten in financiële moeilijkheden. Brigitta De Baets van de Jobdienst legt uit: "In samenwerking met de sociale dienst bieden wij de mogelijkheid aan om jobprioriteit toe te kennen. Deze wordt op basis van een sociaal onderzoek toegekend door de sociale dienst. Het wil zeggen dat wij de student uitnodigen voor een intakegesprek waar alle mogelijkheden

Armoede is nog steeds een taboe-onderwerp waar (te) veel verwarring over bestaat. In deze armoedereeks behandelt Veto armoede op verschillende niveaus en vanuit verschillende invalshoeken.

bekeken worden. Vervolgens krijgen zij voor sommige functies voorsprong op contact met de werkgever."

Ook de Huisvestingsdienst van de KU Leuven bekommert zich om studenten in financiële moeilijkheden. Studenten wiens ouders gezamenlijk belastbaar inkomen lager dan 68.000 euro ligt, maken kans op een kamer in een gesubsidieerde residentie. Bij zulke kamers wordt dan een individuele huurprijs op maat berekend die varieert tussen 284 en de 110 euro per maand. De gemiddelde huurprijs ligt tussen de 175 en 180 euro.

De Sociale Dienst zag het aantal financiële tussenkomsten de laatste jaren stijgen

Heel wat studenten vragen zo'n kamer aan. De vraag rijst dan natuurlijk of er genoeg beschikbaar zijn. Ludo Clonen, hoofd Studentenhuisvesting, vertelt: "Van de 3350 wooneenheden van studentenvoorzieningen reserveren we er 2500 voor studenten die kunnen huren aan een gesubsidieerde huurprijs. Bij de toekenningen van de kamers rond mei zijn alle kamers toegekend en moeten we steeds mensen op de wachtlijst zetten. Voor 2015-2016 waren dat er 178. In de maanden augustus en september komen er dan nog heel wat annulaties binnen en kunnen we die kamers meestal alsnog aan de studenten op de wachtlijst aanbieden."

Ook de Huisvestingsdienst bekommert zich om studenten in financiële moeilijkheden

Ondanks de grote vraag ziet Clonen nog ruimte voor een groter bereik: "Een probleem blijft dat de mogelijkheden tot gesubsidieerde huisvesting nog te weinig bekend zijn bij beginnende studenten. Die zijn vaak niet op de hoogte van het feit dat ze er recht op hebben."

"De voorwaarden die Galant stelt zijn van een prehistorisch niveau dat zeer ver van de werkelijkheid af staat," aldus Geerts.

Galant benadrukt dat het de verantwoordelijkheid van de onderwijsinstelling is om de verschillende plaatsen waar onderwijs wordt gegeven op het attest te vermelden. "Het is jammer dat de attesten enkel de hoofdvestigingsplaats van de school vermelden. Vermelding van alle plaatsen waar de student les volgt, zou een groot aantal problemen die voorkomen bij

de aanvraag van een treinkaart kunnen oplossen," vindt Galant.

Volgens Boulanger is het voorstel van Galant niet realistisch. Het studieprogramma wordt pas samengesteld na de inschrijving en kan nog tot februari wijzigen. De onderwijsinstelling kan onmogelijk op voorhand weten op welke verschillende plaatsen een student les zal volgen.

Willekeur

Bovendien leidt de huidige situatie volgens Boulanger tot willekeur: "Er zijn heel wat indicaties dat het loketpersoneel op dit moment de attesten wel flexibel

interpreteert, maar tegen de officiële regels in. Daardoor ontstaat willekeur, dat kan niet."

"Er zijn indicaties dat het personeel de attesten flexibel interpreteert, maar tegen de officiële regels in"

VINCENT BOULANGER,
OPLEIDINGSVERTEGENWOORDIGER

Geerts en Boulanger pleiten voor een automatische en eenvoudige toekenning van het abonnement op basis van een algemeen inschrijvingsbewijs.

"De NMBS moet een flexibeler systeem toepassen en minder rigide zijn in het hanteren van

hoofdplaatsen van de instelling als referentie," aldus Boulanger.

Volgens Maarten Verbiest, adviseur duurzaamheid aan de KU Leuven, is het systeem van

de Campuskaart op nog een ander punt gebrekkig. Het huidige abonnement kan verlengd worden tot de leeftijd van 26 jaar. Een student die op 21-jarige leeftijd afstudeert, kan nog vijf jaar lang gebruik maken van het verminderd tarief.

Een 27-jarige student maakt echter geen kans op het abonnement. "Het is voorbijgestreefd om enkel leeftijd als criterium te hanteren. De realiteit is heel wat complexer. Tot nu toe was er echter nog geen politieke bereidheid om dit systeem aan te passen," vindt Verbiest.

Sociaal

“WE MOGEN DE TOEKOMSTIGE ZORG NIET HYPOTHEKEREN

De stilte bij zelfdoding

Zwijgen wanneer een leven op het spel staat: het lijkt niet te rijmen. Toch kunnen hulpverleners die suïcidale patiënten behandelen, niet zomaar een uitzondering maken op het beroepsgeheim.

DAISY OPDEBEECK, ANNELEEN VAN KUYCK EN EVA SEVRIN

Op uitnodiging van het Overlegcentrum voor Ethiek van de KU Leuven debatteren academici en specialisten uit het werkveld donderdag 28/04 over zwijgplicht in het geval van zelfdoding. Ze buigen zich over een moeilijke evenwichtsoefening tussen de autonomie van de betrokkene, de onmacht van de omgeving en de vertrouwensband met de hulpverlener. “Zo’n vijf tot tien promille van een samenleving pleegt suïcide, en er is geen enkele cultuur die erin slaagt om dat getal onder de vijf promille te krijgen,” stelt Ronny Bruffaerts van de onderzoeksgroep Psychiatrie van de KU Leuven. Het doorbreken van de zwijgplicht zal de onvermijdelijkheid van het fenomeen niet meteen verhelpen. Toch is de discussie, zeker voor nabestaanden, terecht.

Lage drempel

Juridisch gezien heeft elke patiënt “recht op respect voor zijn intimiteit”. “De wet stelt momenteel personen met suïcidale ideatie (*denken aan zelfdoding, red.*) voorop. Transparantie naar de omgeving toe zou kunnen leiden tot een vrees bij patiënten om bepaalde informatie met de hulpverleners te delen. De drempel om professionele hulp te zoeken, mag niet te hoog worden,” meent Edward Van Rossen, directeur van de Psychologencommissie.

“Nabestaanden hebben vaak het meeste nood aan een luisterend oor”

LIVIA ANQUINET,
WERK GROEP VERDER

Kirsten Pauwels, directeur van het Centrum ter Preventie van Zelfdoding en bestuurslid van het Vlaams Expertisecentrum Suïcidepreventie, ervaart dat de eerste stap naar hulp al zwaar genoeg is. “Ik merk dat er

nog een groot taboe rond zelfdoding heerst en dat mensen vaak een zekere schroom voelen wat betreft hun gedachten over zelfdoding.”

Bruffaerts twijfelt of het doorbreken van de zwijgplicht het aantal zelfdodingen überhaupt naar beneden kan halen. “Men veronderstelt dat men zo een suïcide kan voorkomen,” legt hij uit. “Uiteindelijk kan je die niet voorspellen, zelfs als je alle gekende risicofactoren bij elkaar zou leggen. Waarom dan de vertrouwensband met de patiënt schenden?”

“Uiteindelijk kan je suïcide niet voorspellen”

RONNY BRUFFAERTS,
ONDERZOEKSGROEP
PSYCHIATRIE (KU LEUVEN)

Zwijgplicht verbreken in geval van een “ernstige dreiging” is ook geen simpele zaak. Volgens Bruffaerts valt het begrip moeilijk af te bakenen. “Waar stopt het dan? Vanaf welk punt moet je mensen inlichten? Bij sommige patiënten is suïcidale ideatie ernstig, bij anderen niet. Tien procent van de Belgische bevolking heeft op jaarbasis een doodswens, maar dat is niet steeds een actieve drang.”

Verantwoordelijkheid

Bovendien wijst de professor op de enorme verantwoordelijkheid waarmee je de naasten in dat geval opzadelt: “Als de patiënt dan toch een poging volbrengt, dan blijven zij achter met een ongelofelijk schuldgevoel. Na een zelfdoding rest altijd de vraag of ze meer hadden kunnen doen.” Pauwels merkt op dat die kwestie vaak nog gevoeliger ligt bij jongeren. “Ouders zijn vaak zelf een klein onderdeel van het complexe probleem dat jongeren ervaren.”

Aan de andere kant kan de omgeving van de patiënt wel

degelijk de kans op zelfdoding helpen verkleinen. “Enerzijds kunnen zij mee het plaatje vervolledigen,” legt Livia Anquinet van Werkgroep Verder uit, “door aandachtig te zijn voor mogelijke aanleidingen en risicosituaties. Anderzijds kunnen zij bijvoorbeeld dodelijke middelen uit de woonst verwijderen.”

Om die reden stimuleren hulpverleners in de mate van het mogelijke de betrokkenheid van familie en vrienden in geval van suïcidale neigingen. “Ik probeer dat zo open mogelijk te bespreken,” vertelt Bruffaerts uit eigen ervaring in de opnameafdeling. “Als zijn omgeving op gesprek komt, nodig ik de patiënt uit om het daar ook over te hebben. Maar ik kan dat niet verplichten.”

Dat het initiatief bij de patiënt moet liggen, bevestigt Pauwels, “maar van ons uit als hulpverleners is het een sterke aanbeveling.” Ook Anquinet is het daarmee eens: “Als je als hulpverlener het betrekken van de omgeving goed kan kaderen, gaan patiënten daar meestal wel in mee.”

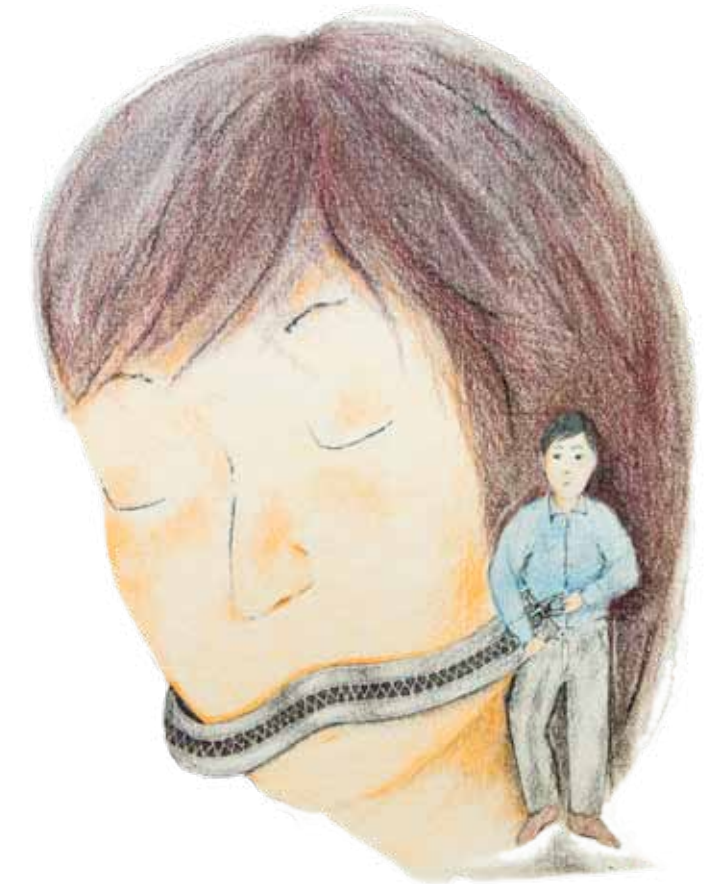
Voor haar gaat die omgeving bovendien over meer dan enkel familie. “Een huisarts is belangrijk in het kader van medicatiebeleid. Wanneer mensen slaapmiddelen of antidepressiva gebruiken, heeft hij best weet van de psychologische problemen.”

Toch kan dat eerder symptoombestrijding lijken. “Dat zal misschien op korte termijn helpen, maar op lange termijn is dat helemaal niet zeker,” denkt Bruffaerts. “Het is niet zo dat de partner, familie of anderen die suïcide kan blijven tegenhouden.”

Na overlijden

Ook na een zelfdoding blijft de zwijgplicht van kracht. Nabestaanden kunnen bij de behandelende hulpverlener aankloppen, maar krijgen niet vanzelfsprekend antwoord op al hun vragen.

“We moeten de wens van de patiënt respecteren. Daarvan kunnen we niet afwijken omwille van een te begrijpen wens van een nabestaande,” vindt Van Rossen. “Dat zou de toe-

ILLUSTRATIE Anneleen van Kuyck

komstige zorg voor andere personen die suïcidaal zijn of met moeilijkheden kampen, hypothekeren. Ook mensen die gevoelige informatie mee in het graf willen nemen, moeten bij een zorgverlener terecht kunnen en op zijn zwijgplicht kunnen vertrouwen.”

“Na een zelfdoding rest bij naasten altijd de vraag of ze meer hadden kunnen doen”

RONNY BRUFFAERTS,
ONDERZOEKSGROEP
PSYCHIATRIE (KU LEUVEN)

Niettemin ziet Van Rossen het belang in van een goede begeleiding van de omringenden in hun rouwproces. “Het is wel mogelijk om een regeling te vinden met een externe partij, zoals een andere zorgverlener. Hij kan de vragen van de nabestaanden voorleggen aan de zorgverlener die de overledene opvolgde, en samen overleggen ze welke informatie kan worden doorgegeven.”

Ook Werkgroep Verder hecht veel waarde aan een gesprek

tussen de zorgverleners en de omgeving na het overlijden. Anquinet: “Het gaat dan om een open gesprek waarin niet per se gegevens uit het dossier worden gedeeld. Het verhaal en de vragen van de nabestaanden staan centraal. Meestal doet dat al heel veel, vaak hebben zij het meeste nood aan een luisterend oor.”

“Soms had de omgeving immers zelf al signalen opgevangen,” verklaart Anquinet, “en dan kan het helpen om samen met de hulpverleners het verhaal deels te reconstrueren. Wanneer dat niet gebeurt, blijven de nabestaanden met een wrang gevoel achter en stellen ze zich misschien vragen bij de hulpverlening. In het kader van het rouwproces is het belangrijk om dat te vermijden.”

“Een andere kwestie is of een zorgverlener met de patiënt moet bespreken wat hij naar familie toe mag communiceren in geval van een overlijden,” merkt Van Rossen op. “Onderzoek moet nog uitwijzen of dat wel combineerbaar is met het therapeutisch proces. Hoe ervaart de betrokken patiënt het om daarover te praten, op een moment waarop hij eigenlijk mentaal moet focussen op het perspectief van overleven? Zo’n gesprek is niet zonder risico.”

Zelf vragen over zelfdoding? Je kan anoniem en gratis terecht op het nummer 1813.

FACULTY STARS BEREIDEN ZICH VOOR OP SLOTEVENT

“We krijgen een brief zodat we niet naar de les moeten”

Op 12 mei tovert Faculty STARS de Universiteitshallen om tot een artistieke tempel. Muziekgroep Jars en fotograaf Sarah Vitale vertellen over hun traject als Student Artist in Residence aan de KU Leuven. **TEKST HEIDI VAN ROMPUY FOTO'S KALINA DE BLAUWE EN ANNELEEN VAN KUYCK**

WTF Faculty STARS?

Het concept van Faculty Student Artists in Residence (of kortweg Faculty STARS) is eenvoudig: vijftien faculteiten van de KU Leuven kiezen, in samenwerking met de Dienst Cultuur, een huis-kunstenaar. De geselecteerde studenten krijgen tijdens het tweede semester van het academiejaar professionele coaching uit de culturele sector. Op het slotevent (dit jaar op 12 mei in de Universiteitshallen) laten de jonge fotografen, muzikanten, kunstenaars en ontwerpers zien wat ze hebben bijgeleerd.

SARAH VITALE

Fotograaf Sarah Vitale is een geboren en getogen New Yorkse. Als enige internationale studente onder de Faculty STARS, is ze dus een beetje de vreemde eend in de bijt. “Ik ben afkomstig van een buitenwijk op Long Island, ongeveer een uurtje van Manhattan,” begint ze haar verhaal. “Tijdens een reis door Europa, ben ik verliefd geworden op de kunst en architectuur in België. Het is zo anders dan in Amerika. Als je bij ons op straat loopt, kom je niet zomaar prachtige middeleeuwse gebouwen tegen.”

Zo bracht de Dienst Cultuur haar in contact met Steven Vandervelden, artistiek directeur van STUK. “Hij is erg enthousiast over mijn foto's en wil dat ik dansers op beeld kom vastleggen,” vertelt Sarah. “Normaal gezien mag je geen foto's maken tijdens de voorstellingen. Daarom gaan we een apart moment inplannen waarop ik kan experimenteren met lichamen en beweging.”

Bovendien neemt Sarah binnenkort haar intrek in het BAC Atelier, de pas geopende kunstenaarsateliers voor studenten en personeel van de KU Leuven. “Ik heb mijn artistieke niche in Leuven nu echt gevonden,” lacht ze. “Dankzij Faculty STARS heb ik heel wat contacten kunnen leggen.”

Manhattan

Ook over het coachingtraject is de jonge fotografe enthousiast: “Zowel de groepsworkshops met de andere fotografen als de persoonlijke begeleiding zijn bijzonder leerrijk. Je krijgt de kans om echt one on one te werken en dat is best uniek. Tijdens mijn opleiding in New York was daar gewoon geen ruimte voor.”

Sarah studeerde enkele jaren geleden fotografie in Manhattan, maar besloot kort na haar opleiding om andere oor-

den op te zoeken: “We werkten de hele tijd in studio's met onnatuurlijk licht. Dat is mijn ding niet, dus ben ik weggegaan. Ik werk het liefst met natuurlijke belichting.”

Ondertussen studeert Sarah een master in Medieval and Renaissance Studies aan de KU Leuven: “Ik heb eerst kort in Gent gewoond. Dan ben ik naar Leuven gekomen om me te verdiepen in de Vlaamse Primitieven.”

“In het begin was het wennen. Ik vond

“In Amerika loop je op straat niet zomaar tussen de middeleeuwse gebouwen”

in Leuven - in vergelijking met Gent - moeilijker een artistieke cirkel en vibe waarin ik me kon begeven,” legt ze uit. “Tot ik bij Faculty STARS terecht kwam. Het project heeft op korte tijd al veel deuren voor me geopend.”

“Ik herinner me nog steeds hoe ik tijdens mijn eerste reis door België een kathedraal in Gent binnenstapte en helemaal onder de indruk was van hoe het licht door de ramen naar binnen viel,” vertelt ze. “Ik hou ook enorm van architectuur. Daarom probeer ik mijn onderwerpen steeds in een architecturale setting te plaatsen.”

Sarah hoopt in elk geval ook na haar studies in België te kunnen blijven. “Ik hou wel van de levensstijl hier,” besluit ze. “Alles gaat wat trager, maar mensen besteden tenminste echt aandacht aan elkaar. In New York zijn er zo veel mensen dat, als ze jou niet leuk vinden, ze meteen iemand anders vinden om het te doen. In België krijgen jonge artiesten meer kansen en wordt er ook meer in hen geïnvesteerd.”

JARS

Arjan, Roemer en Stan zijn drie burgerlijk ingenieurs in wording. Samen met Arjans zestienjarige broer Jasper vormen de eerstejaarsstudenten de muziekgroep Jars. “We spelen al samen sinds het vijfde middelbaar,” vertelt frontman Arjan. “Ik schrijf zowel de teksten als de muziek.”

De afgelopen weken werd de bende jonge muzikanten bijgestaan door Geert Maris, beter bekend als de Leuvense singer-songwriter Nona Mez. “Ik kreeg al eerder gitaarles van Geert in Het Depot,” legt Arjan uit. “Daarom wilden we hem graag als coach.”

“Elke sessie proberen we één nummer af te werken,” vertelt Roemer over het coachingtraject. “Wij spelen onze eerste versie en hij wijst ons dan op wat er beter kan. Door zijn hulp voelen we nu ook zelf al goed aan wat werkt en wat niet.”

“De truc is om je tot de essentials te beperken,” legt Arjan uit. “We speelden vaak te veel noten waardoor het te rommelig werd. Dankzij Geert hebben we al enorm veel bijgeleerd.”

Decaan

Afgelopen week mocht Jars zich als Faculty STAR van de faculteit Ingenieurswetenschappen gaan voorstellen op het faculteitsbestuur. “Zij gaan bekijken of ze ons podiummogelijkheden kunnen geven,” vertelt de frontman. “Het is best wel vreemd om plotseling mails van de decaan te krijgen (lacht). We krijgen van de vice-rector bovendien een getekende brief zo-

dat we niet naar onze verplichte les moeten op de dag van het slotevent. Dat is wel cool allemaal.

Toch vindt de band het jammer dat Faculty STARS onder de studenten zelf nog te weinig bekend is. “Er hangen wel overal posters op, toch kennen weinig studenten het project,” legt Arjan uit. “Omdat we ons goed hadden geïnformeerd, hadden wij al snel door dat je als jonge artiest echt iets kan halen uit de persoonlijke coachingses-

“Ingenieur of muzikant, ik wil het allebei echt graag doen”

ROEMER, GITARIST JARS

sies. Maar ik denk dat slechts weinig mensen precies weten wat Faculty STARS inhoudt.”

Arjan hoopt in elk geval dat het project deuren opent voor de toekomst. “Ik hoop later iets met muziek te gaan doen. Ik heb in het begin zelfs getwijfeld om met burgerlijk ingenieur te starten. Maar goed, ik dacht: als ik dan toch iets studeer, dan doe ik beter ineens iets deftigs (lacht).”

Voor gitarist Roemer liggen echter nog alle wegen open. “Ik zou het helemaal niet erg vinden om later ingenieur te worden. Dat of muzikant, ik wil het allebei echt graag doen.”

Cultuur

—Soundcheck—

Het is bijna overweldigend, die gigantische berg platen die maandelijks op de wereld wordt afgestuurd. In "Soundcheck" proberen we voor u het kaf van het muzikale koren te scheiden.

Eliza And The Bear: afkooksel van wat ooit verfrissend was

Je kan je het kwintet dat Eliza And The Bear is zo voorstellen: lieve jongens, debardeurs netjes gestreken en haren gekamd. Maar geef toe: dat is zelden iets wat je zoekt in muziek. Rockmuzikanten hoeven niet altijd beren met gigantische baarden te zijn, maar bij Eliza And The Bear is zelfs nog geen pubersnorretje te ontdekken. Wat de band op zijn debuut te bieden heeft, sluit spijtig genoeg naadloos aan bij het ietwat clichématige beeld dat we hierboven schetsten.

De groep trekt voortdurend de grote trukendoos der hitparades open. Dat betekent: stadionriffjes, handklapmomenten, de occasionele "aaah" en uitbundige blazers. *Where Have You Been*, *Lion's Heart*, *Upon The North*,... de ene song is nog voorstelbaarder dan de andere, tot de plaat gewoon een karikatuur van zichzelf wordt.

De groep trekt de grote trukendoos der hitparades open

Elk nummer is een kopie van het vorige en zo sleept de plaat zich veertig ellenlange minuten voort. Met *Oxygen* is het dan toch nog heel even de oren spitsen. Bijna had de band hier een volwassen song neergepend. Dat de gitaarpartij een rechtstreeks kopie van Foals is, helpt om even de illusie op te houden.

Dit is wat er gebeurt als je over een genre dat ooit fris was - de folkrock van bijvoorbeeld Fleet Foxes - kilo's wasverzachter gooit en zo bij een flauw afkooksel uitkomt. Wie dacht dat Mumford & Sons dat geluid al genoeg gemolesteerd had: Eliza And The Bear springen nog over die lat. Wij hebben naar een goede song gezocht, maar hebben hem niet gevonden.

The Day After (Poldoore): richtingloze trip van foute klanken

Ook The Day After van Poldoore maakt helaas weinig indruk. Op de plaat gooit de Leuvenaar veel verschillende invloeden bij elkaar, maar komt zo vooral uit bij een richtingloze plaat die uit elk genre enkel de ongevaarlijke of voorbijgestreefde elementen plukt.

Songs zoals *Hard to Forget* of *Reason Why* zijn weinig spannend en vrij vergeetbaar. Er is daarbij ook een vervelende saxofoon die constant opduikt en die het gladste van de jaren '80 in herinnering brengt, vooral in *Midnight In Saigon*. Corn Syrup bezwijkt dan weer onder een te grote hoeveelheid cocktailjazz en No Face bevat pseudo-spannende gitaarlijntjes die met *Darkside* willen meespelen, maar daarvoor toch te weinig eieren hebben gegeten.

This Road is dan weer rechttoe rechtaan reggae. Hoewel het resultaat zeker niet slecht is, ontgaat ons de relevantie binnen het grotere geheel een beetje. Voor zover je van een geheel kan spreken. In een tijd waarin zeker ook in België zoveel spannende elektronica-artisten te vinden zijn, is Poldoore (helaas) nog niet onmisbaar.

A Higher Intelligence, dat ons wél doet wegdromen naar de zomermaanden, toont echter dat Poldoore wel degelijk wat in zijn mars heeft. Zolang hij zich maar concentreert en de al te foute geluidjes thuis laat. Als hij zich focust en volgende keer geen plaat aflevert die te veel kanten opspringt, kan hier misschien nog iets moois uit voortvloeien.

MAARTEN LANGHENDRIES

RECENSIE DOOD VAN EEN HANDELSREIZIGER

De handelsreiziger draait zich om in zijn graf

Michael De Cock brengt een Vlaamse "Dood van een handelsreiziger". Een oud stuk dat niet aan relevantie verliest. Toch lijkt de handelsreiziger wel erg dood in deze uitvoering.

JEANNE KINOO EN EVA SEVRIN

Persfoto

Een stuk geschreven in 1949. Dood van een handelsreiziger van Arthur Miller behoort in het theater tot het oerrepertoire," vertelt Michael de Cock, regisseur van de voorstelling. "Als je dit stuk brengt, voeg je jezelf toe aan een lange lijst." De toneeltekst *Death of a salesman*, zoals het origineel van Miller heet, is inderdaad een meesterwerk.

Het stuk toont een momentopname uit het leven van Willy Looman, handelsreiziger en vader. Doorheen de meeslepende dialogen wordt het duidelijk dat elk personage zichzelf en anderen, bloedverwant of niet, reduceert tot zijn succes. Of gebrek daaraan. Unrealistische ambities verzan- den in pijnlijke teleurstellingen.

Willy Looman is een personage geworden dat de grenzen van het individu overstijgt. Zijn frustraties, en hoe die langzaam zijn gezond verstand doen wankelen, zouden iets intrinsiek menselijks ontbloten. De handelsreiziger, vaak (terecht) met Hamlet vergeleken, toont een man die het slachtoffer wordt van zijn eigen (materialistische) dromen. Een thematiek die akelig naadloos zijn plaats vindt in de 21ste eeuw.

Geforceerd

De zaal is klein, heel klein. Het publiek zit net iets te dicht tegen elkaar aan en men kan bijna de warme en beheerste ademhaling van de acteurs horen. De scène is minimalistisch. Enkel een groot scherm, bestaande uit opeengestapelde woorden, breekt het podium op in een voor- en achtergrond. Die imposante muur is opge-

bouwd uit metalen dreigementen die de woorden 'promotie', 'opzegtermijn', 'slaagkans' en andere spellen.

Die tweedelige encensering zorgt doorheen het stuk voor een goed functionerend beeldenspel. Figuren bewegen zich in en uit het licht maar worden nooit volledig onzichtbaar. De

Ook een tekst die een Pulitzer won, heeft af en toe nood aan stiltes

elegante opstelling, waar een coulisse opvallend ontbreekt, lijkt veelbelovend en passend bij de rauwe directheid van Miller's tekst.

Helaas weerspiegelt het spel die subtiliteit niet. Geforceerde gezichtsuitdrukkingen zorgen ervoor dat elke emotionele scène zijn doel mist. De ontroering blijft oppervlakkig en de spanning oplosbaar. De acteerprestaties zijn luid en bombastisch, maar missen de finesse en beheersing die de personages tot hun recht zouden laten komen.

Even later, wanneer Willy lijkt in te storten en bijna mechanisch de naam van zijn oudste zoon begint te roepen houdt het publiek zijn adem in. "Biff,

Biff, Biff," klinkt het hypnotiserend. Duizelig werd echter niemand door het zuurstoftekort, aangezien het aangrijpende moment weer razendsnel voorbij was.

Kitsch

Dialogen bestaan uit heen en weer flitsende zinnen die de complexe relaties tussen de personages overstemen. Introspectieve momenten die Willy Looman zijn mythische proporties geven, zijn in een vingerknip voorbij. Een stuk dat normaal gezien meer dan twee uur duurt, is plots na iets meer dan één uur gedaan. Ook een tekst die een Pulitzer won, heeft af en toe nood aan stiltes.

De regie lijkt geen duidelijk doel voor ogen te hebben. De onhandig toegevoegde mopjes lokken enkel ongemakkelijk gelach uit. Beroemde scènes, zoals de begrafenis die het einde van het stuk inluidt, zijn geschrapt waardoor veel van Millers finesse verloren gaat.

Je zou wensen dat dit een bewuste verkitsching is, die Millers aanklacht tegen het kapitalisme extra in de verf probeert te zetten. Helaas lijken alle overbodige gimmicks (denk maar aan een onnodig muzikaal intermezzo, de flitsende lichten en de musicalmicrofoons) er eerder ingesukkeld dan een strategische keuze.

Zoals De Cock zelf aangeeft, voeg je jezelf toe aan een lange lijst wanneer je dit stuk heropvoert. Toch was de lijst beter even lang gebleven. Het woord toevoegen impliceert een meerwaarde, en die was helaas niet te vinden.

EEN BLIK IN DE KEUKEN VAN DE KUNSTENAAR

Kunstroute breidt uit met een laboratorium voor kunst

Kunstroute brengt jaarlijks het publiek naar de ateliers van de kunstenaars. Met de uitbreiding met de LABO-expositie blijft het principe "door en voor kunstenaars" overeind.

MARGOT DE BOECK EN JOSJE KERKHOVEN

Op vrijdag 22 april opende de elfde editie van de jaarlijkse Kunstroute. Bezoekers worden daarbij uitgenodigd om een kijkje te nemen in het atelier van de makers. Dit jaar bewandelt de Kunstroute een aantal nieuwe paden.

Organisatoren schilder Ine Lammers vertelt enthousiast: "Na tien jaar Kunstroute was er nood aan vernieuwing. We kregen steeds meer dossiers binnen van mensen zonder atelier. Jonge en experimentele kunstenaars hadden behoefte aan een plek om hun werk te tonen."

"Ik vind het fijn om in mijn eigen atelier over mijn werk te vertellen"

INE LAMMERS,
ORGANISATOR EN SCHILDER

"We wilden ons met LABO bovendien verbreden naar het sociaal-artistieke vlak," vertelt Lammers. Dat heeft geleid tot een aantal nieuwe samenwerkingen. "Tres laat jongeren in moeilijkheden samenwerken met een professionele kunstenaar," licht Geert Vanhoovels van KUNSTWERKT, die de Kunstroute mee organiseert, toe. "De tweede externe partner is Factory, zij werken met volwassenen die hun leven opnieuw moeten opstarten."

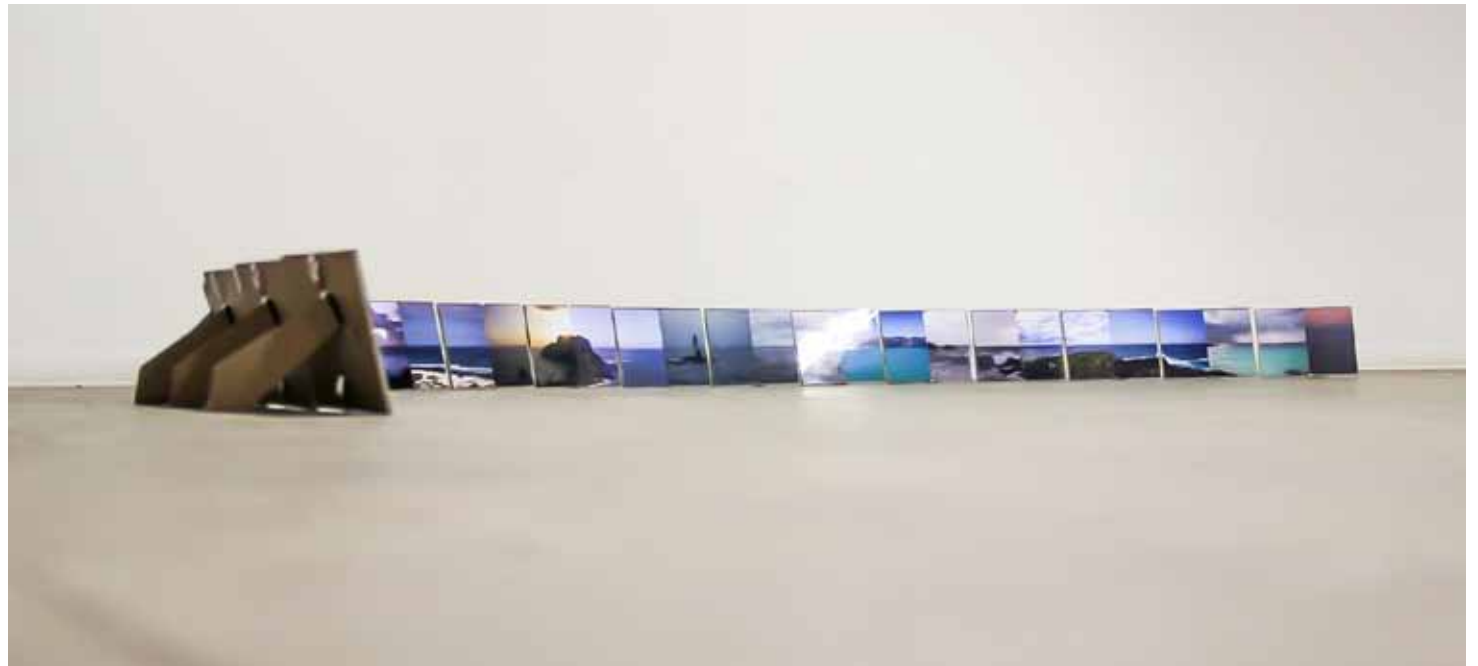

FOTO Quinten Evens

"Daarnaast werken we samen met Kunstbak," gaat Vanhoovels verder. "Zij beschilderen elektriciteitskabinen, wat mooi aansluit bij de Kunstroute. De vierde partner is De Bereklaauw, een leefgemeenschap waar een aantal kunstenaars in zit."

Met de hulp van die partners hoopt LABO een nieuwe groep kunstenaars aan te trekken die anders buiten het concept van de reguliere Kunstroute zouden vallen. OPEK zal tijdens de expositiedagen dienst doen als centraal punt voor de projecten van Tres, FactorY en Kunstbak. De Bereklaauw-kunstenaars stellen tentoon op hun eigen terrein in Herent. Tot slot zal Kunstbak talloze elektriciteitskabinen opfluren in en rond het stadspark.

Waar het ontstaat

Het concept van de Kunstroute is ondertussen al aan haar elfde Leuvense editie toe. Lammers vertelt hoe het project ooit ontstond: "De allereerste Kunstroute was een initiatief van drie keramisten die het gevoel hadden dat er te

weinig expositieruimte was en het heft in eigen hand hebben genomen. Het was de bedoeling om een kijkje in de keuken van de kunstenaar te bieden. Ik vind het fijn om in mijn eigen atelier over mijn werk te vertellen, waar het ontstaat. Het is voor de toeschouwer ook belangrijk om het werk eens niet in een gelikte galerie te zien, maar op de plek van de kunstenaar."

Denise Vandevort, schepen van Cultuur (sp.a), voegt toe: "De Kunstroute heeft een grote bijdrage geleverd aan het artistieke klimaat in Leuven. Via de initiatieven hebben kunstenaars uit verschillende disciplines elkaar leren kennen. Zo zien we dat er nu performers deelnemen.

Voorsmaakjes

Om geïnteresseerden alvast een idee te geven van wat hen te wachten staat tijdens hun artistieke wandeling, organiseert KUNSTWERKT een overzichtstentoonstelling in OPEK. Op basis van kleine voorsmaakjes kan de culturele

wandelaar kiezen welke ateliers hij of zij wil bezoeken.

De filosofie achter Kunstroute leidt in elk geval tot een gevarieerde tentoonstelling. Er zijn schilderijen, sculpturen en een aantal video-installaties te zien. Een kunstenaar brengt op het pas geopende Vaartplein een performance met een meters lange windvanger. De werken zijn kleurrijk, maar niet elk werk prikkelt. Een inhoudelijke lijn ontbreekt, waardoor een professionele indruk jammer genoeg uitblijft.

Lijkt de Kunstroute met de uitbreiding van de LABO-expo bovendien niet te veel op een gewone tentoonstelling? "We willen disciplines mengen zodat er een dialoog ontstaat. Het zou leuk zijn als LABO zou evolueren tot iets dat jaarlijks terugkomt. Daar zitten we nu al voor rond de tafel, maar als klassieke organisaties zich aan ons haken heeft het geen meerwaarde. We moeten iets nieuws creëren, niet iets wat al bestaat. Dat is onze ambitie, een vrijplaats voor en door de kunstenaar," besluit Lammers.

Stad Leuven investeert 20.000 euro in circuskunsten

Circus wordt steeds populairder in Vlaanderen, en zeker in Leuven. De stad investeert daarom 20.000 euro extra in de sport bij uitstek voor creatievelingen.

ARNE SONCK

Vorige week maakte schepen voor cultuur Denise Vandevort (sp.a) bekend jaarlijks 500.000 euro extra vrij te maken voor cultuur. Meteen gaf Vandevort aan dat er ook extra ingezet zal worden op Leuven circusstad. "Voor dit jaar willen we 20.000 euro uitgeven om voorstellingen te creëren en volgend jaar willen we heel het programma rond Leuven circusstad verder uitwerken," licht ze toe.

Die Leuvense investeringen kaderen in een bredere trend in het cultuurlandschap. In 2008 voerde de Vlaamse overheid namelijk het zogenaamde Circus-

decreet in, dat als doel heeft de circuskunsten in Vlaanderen te stimuleren. Dankzij het decreet bestaat er nu een apart subsidi-

"Bij circus komt veel creativiteit kijken"

ANNELIES CLAESSENS,
ZAKELIJK COÖRDINATOR

diekanaal voor de circuswereld. De overheid wilde zo de Vlaamse circuskunsten weer op de kaart zetten.

Het decreet lijkt in elk geval zijn doel te hebben bereikt. "De groei van circus in Leuven was al langer aan de gang, maar het decreet heeft het zeker een sterke boost gegeven. Vooral bij de vrijetijdsorganisaties wordt het niveau opgeschroefd," stelt Vandevort vast.

Circusfestival

Leuven is een circusstad. Het is niet enkel de bakermat van Cirkus in Beweging, de grootste circus-scholen van Europa, maar circus is ook verweven in het stedelijke en culturele weefsel. Vandevort vertelt: "Wij promoten veel Leuvense circusinitiatieven, maar programmeren daarnaast ook regelmatig groepen uit het buitenland."

"Verder willen we inzetten op circuseducatie en proberen we jaarlijks een groot circusfestival te organiseren waarop we Vlaamse

en internationale circuscursussen uitnodigen," aldus Vandevort.

"Wij krijgen zelf geen directe financiële steun via het circusdecreet," vertelt Annelies Claessens, zakelijk coördinator van Cirkus in Beweging. "Wij vallen onder het Circuscentrum (*Het Vlaams centrum voor circuskunsten, red.*). Zij krijgen geld van het decreet en ondersteunen mee de ateliers. Wij worden gesubsidieerd door de Vlaamse afdeling Jeugd. Al is dat in totaal maar 20 procent van ons budget."

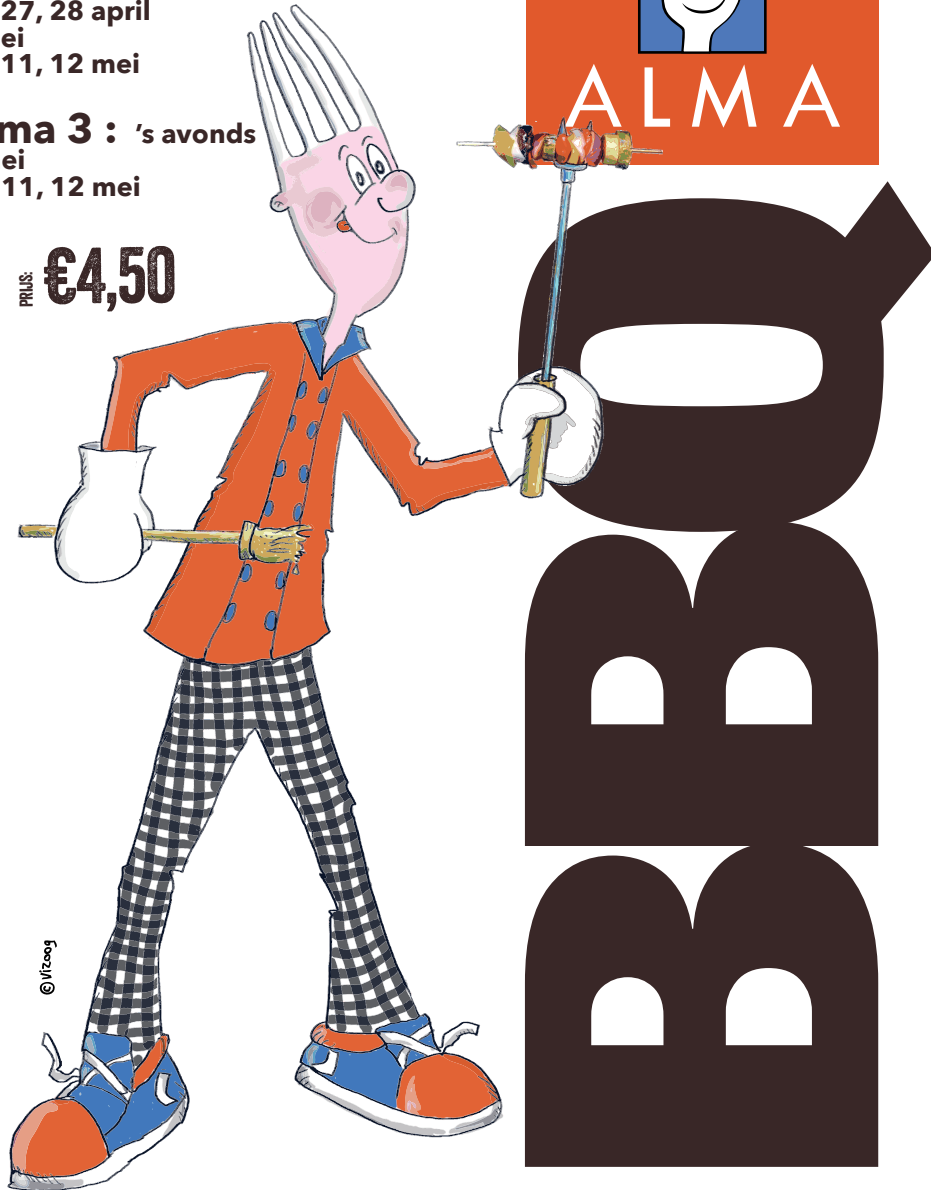
Creatieve sport

Het oudste en grootste circusatelier in België bestaat ondertussen 23 jaar. Ongeveer 1.200 leden volgen er wekelijks circuslessen. Dat circus zo populair is, komt volgens Claessens doordat het zo veelzijdig is. "Het biedt beweging

en is dus een sport, maar tegelijkertijd komt er veel creativiteit bij kijken. Dat gebeurt bovendien zonder de competitiviteit die bij veel andere sporten komt kijken. Wij leggen de nadruk op de verschillende individuele talenten van de deelnemers."

Cirkus in Beweging heeft in elk geval grote verwachtingen over de toekomstige investeringen in circus. "Wij hebben een dossier ingediend voor Vlaanderen voor een festival in 2017. Als dat dossier goedgekeurd wordt, krijgen we geld van Vlaanderen en zal Leuven daar zelf ongetwijfeld ook in investeren."

Ook over hun gebouw hebben ze grote verwachtingen: "De stad is van plan serieus te investeren in een uitbreiding en renovatie," weet Claessens.

Alma 1 : 's middags en 's avonds26, 27, 28 april
3 mei
10, 11, 12 mei**De Moete : 's middags**26, 27, 28 april
3 mei
10, 11, 12 mei**Alma 3 : 's avonds**3 mei
10, 11, 12 meiPRIJS: **€4,50**

verantwoordelijke uitgever, Daniel Lips, Alma vzw, Celestijnenlaan 97, 3001 Heverlee

Is jouw verzameling al compleet?Inzameling en verkoop van tweedehands goederen
met een enorm en steeds wisselend aanbod!**de kringwinkel****SPIT**

Uzerenmolenstraat 10 - 12 - 3001 Heverlee

www.spit.be

Maandag	Hamburger met printaniere en vleessaus (A1, A3, GHB) €3,20	Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30	Groentennuggets met prei in room (A1, A2, A3, GHB) (V) €5,50	Scampibrochette met broccoli en dillesaus (A1, A3, GHB) €6,00	Kippenworst met knolselder of boterbonen en witte wijnsaus of vleessaus €3,20	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30	Heekfilet met boterbonen of knolselder en vleessaus of witte wijnsaus (A2) €6,00	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00			
Dinsdag	Kippenbout met currysous en wortelen (A1, A3, GHB) €3,20	Groentenrisotto met quornbereiding (A1, A2, A3, GHB) (V) €4,30	BBQ met kippenbrochette ,chipolata met saladebar en broodje (A1) €4,50	Steak met provençale sauce ,sla en wedges (A1, A3) €6,00	Macaroni met ham en kaas (A2) €3,20	Spaghetti bolognaise (A2) €3,20/€4,30	Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30	wok met kip (A2) € 4,50	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Tirolerschnitzel met portosaus en sperziebonen (GHB) €5,50	Tikka Masala (GHB) € 6,00
Woensdag	Worst met koolrabi (A1, A3, GHB) €3,20	BBQ met rundsbrochette ,hamburger en saladebar met broodje (A1, A3) €4,50	Lasagne al forno (A1, A3, GHB) €5,50	Burrito met ratatouille en Napolitaanse saus (A1, A2, A3, GHB) (V) €6,00	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30	Hertoginnekrokant met erwten met spek of vergeten groentenmix en Bearnaise saus of Café de Paris saus (A2) €3,20	Koninginnenhapje (A2, A3, GHB) €4,30	Marokaanse kefte (A2, GHB) € 6,00	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00		
Donderdag	Spaghetti bolognaise (A1, A2, A3) €3,20/€4,30	BBQ met kippenmedaillon ,merguezee en saladebar met broodje (A1, A3) €4,50	Nasirolletjes met zoet zure saus en wokgroenten (A1, A3, GHB) (V) €5,50	Paella (met kippenvleugel, inktvisringen en chorizo) (A1, A3, GHB) €5,50	Provençale stoofpotje met wortelstaafjes of prei met champignon (A2) €3,20	Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30	Nasirolletjes met zoet zure saus en wokgroenten (A2) (V) €5,50	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Tikka Masala (A2) € 6,00	Vogelnestje met spinazie en mosterdsaus (A3, GHB) €4,30	
Vrijdag	Vleeskroketten met erwten en wortelen (A1, A3, GHB) € 3,20	Tomaat met ebley, quorn gehakt en Provençale sauce (A1, A3, GHB) (V) €4,30	Kippenlapje met Siciliaanse saus ,bloemkool en kroketten (A1, A3, GHB) €5,50	Stoofvlees op zijn Vlaams (A1, A2, A3, GHB) €6,00	Spaghetti bolognaise (A2) €3,20/€4,30	Baconburger met schorseneren of oventomaat en jagersaus of bechamelsaus (A2) € 3,20	Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30	Tirolerschnitzel met schorseneren of oventomaat en jagersaus of bechamelsaus (A2) € 5,50			

**DE GOEDKOOPESTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN****ALBATROS**

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekendKringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting**.Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

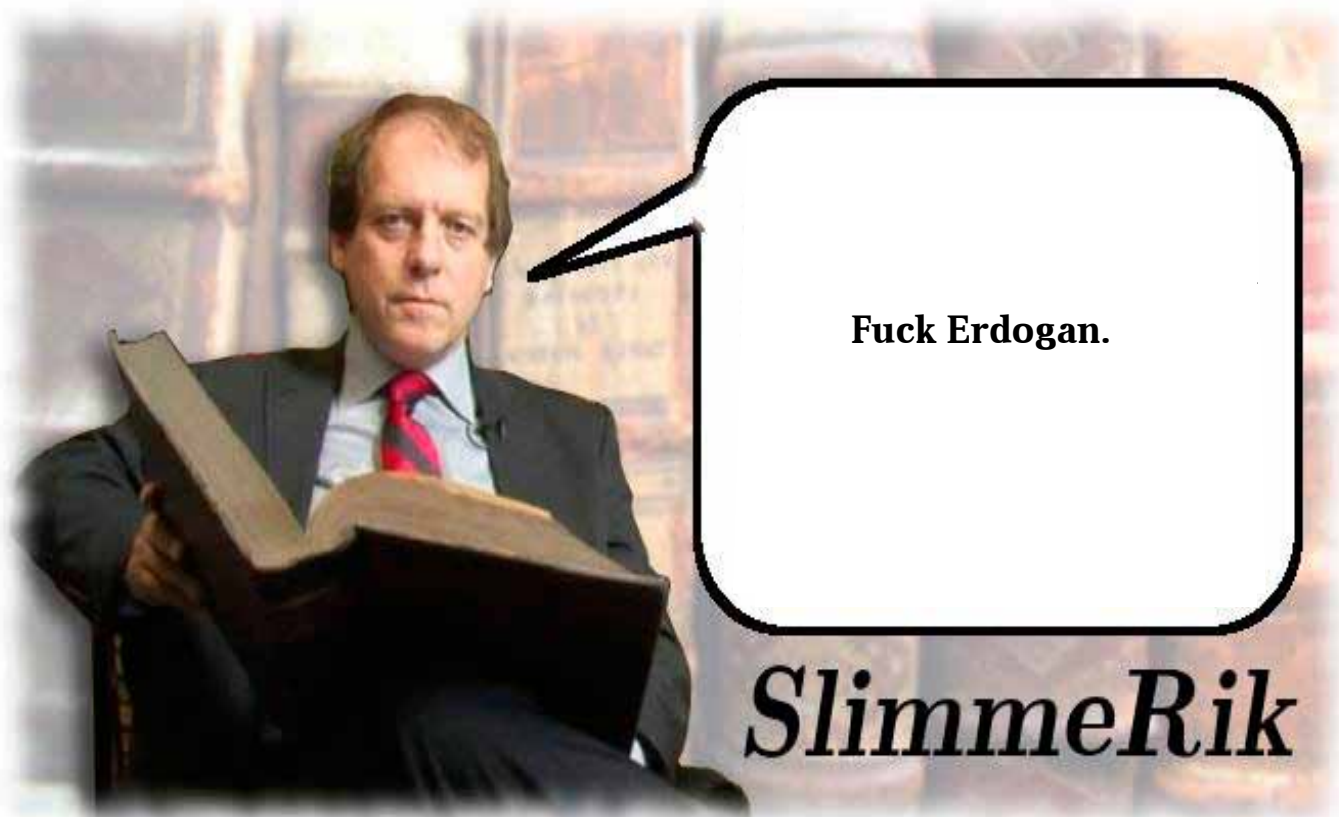
KVHV viert honderdjarig bestaan als anachronisme

Het KVHV klopt zich al langer op de borst dat het de oudste studentenkring van Vlaanderen is. Natuurlijk komt er dan al eens sleet op de formule. “Met trots kunnen wij melden dat onze ideeën dit jaar al een eeuw volledig achterhaald zijn,” zegt Eduard, lid van de studentenbeweging, fier. En dat mag uiteraard al eens in stijl gevierd worden, dat wil zeggen met veel bier, oubollige

klederdracht en saaie gezangen vol archaische woorden die niemand nog verstaat.

“We hadden er nog even aan gedacht deze verjaardag samen te vieren met Comac en het ALS, onze collega’s in de zelfingenomenheid: zij vieren dit jaar immers veertig jaren irrelevantie,” legt Eduard uit, “maar dan wordt het toch weer een avond onbeleefd en pretentius discussiëren over

wiens gedachtegoed nu het meest achterhaald en passé is, en daar hebben we niet zo’n zin in.” “En al die politiek correcten die moeten we sowieso eigenlijk al niet,” knikt een ander lid, terwijl hij zijn petje goedzet. “Leve de politieke incorrectheid” hoorden wij dan ook nog net iemand gillen, vlak voor we richting de uitgang van de ivoren toren geleid werden. (ml)

Colofon

Veto
‘s-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 22
Maandag 25 april 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik “Spellingsfouten in Veto” De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot “Mijn To-do lijstje” De Boeck
‘s Meiersstraat 5

3000 Leuven

Redactie:
Kalina “Iedereen zijn goede voornemens” De Blauwe, Paul-Emmanuel “Wat is een lijst?” Demeyere, Quinten “Lijst De Decker” Evens, Simon “Lijst van Heidi-teluurstellingen” Grymonprez, Karel “Domme uitspraken van Simon Grymonprez” Peeters, Heidi “Karels lijst met vrouwonvriendelijke uitspraken” Van Rompuy, Jasper “lijst van dansende moslims” Van Loy

Schrijvers: Simon “wok met lijst en kip” Thys, Maarten “meest gefrustreerde muzikanten” Langhendries, Joes “alle onbestaande filosofenscholen uit de Klassieke Oudheid” Minis, Nora “9 types drollen en hoe er niet in trappen” Sleiderink,

Eva “Browsergeschiedenis Simon Thys” Sevrin, Brecht “Efficiënte vervoersmiddelen in de Balkan” Castel, Rani “Tips om kiesweken te overleven” Goelen, Josje “Beste bieren” Kerkhoven, Ana “Lijst van onveilige koten” Van Liederkerke, Basil “Lijst van alle plekke, waar ik met mijn Campuskaart quasi gratis naartoe kan reizen” Saen, Arne “Meest memorabele circusacts” Sonck, Daisy Een lijst van bloemen” Opdebeek, Anneleen “Klerenwinkels voor mijn vriend” van Kuyck, Lien “Lijst met marginaalste steden van Vlaanderen” De Proost, Jeanne “Karels fanlijst” Kinoo

Beeld voorpagina:
Quinten Evens, Karolien Favoreel, Martijn Stoop, Anneleen van Kuyck

Fotografen: Bavo “de werkelijke matekes-moeraslijst van jappe” Nys, Anneleen van Kuyck, Quinten Evens, Bart Heleven, Rani Goelen, Josje Kerkhoven, Vincent Peeters, Anneluus Vermeersch

Tekenaars: Pjotr Hubin, Karolien Favoreel, Anneleen van Kuyck

Dtp:
Margot De Boeck, Roderik De Turck, Simon Grymonprez, Anneleen van Kuyck

Eindredactie:
Margot De Boeck, Roderik De Turck, Paul-Emmanuel Demeyere, Simon Grymonprez, Karel Peeters, Jappe Van Loy, Quinten Evens, Heidi Van Rompuy, Joes Minis, Staf Nys, Mika Tuy-aerts, Eva Sevrin,

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnement?
Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op rekeningnummer BE80 0010 9597 1977

Pieter Embrechts

“De titel van mijn nieuwe plaat is gepikt van House of Cards”

Op zijn nieuwe plaat bezingt Pieter Embrechts zijn geliefde habitat Borgerhout. “Er heerst een gezonde rebellie,” vertelt hij. Een gesprek over clichés, Marokkaanse kappers en het onderwoud.

HEIDI VAN ROMPUY EN
LIEN DE PROOST

Het is ondertussen al meer dan twaalf jaar geleden dat Pieter Embrechts zijn eerste plaat *Maanzin* uitbracht. De langverwachte opvolger *Onderwoud* is in één klap een dubbel-cd geworden met achttien gloednieuwe Nederlandstalige nummers.

“Ik heb de voorbije twaalf jaar wel veel muziek gemaakt,” vertelt Embrechts. “Bijvoorbeeld met mijn bigband The New Radio Kings en het mambo-orkest El Tattoo Del Tigre. Daarnaast schreef ik ook muziek voor onder andere de muziektheatervoorstelling *Sunjata*. Ik heb dus zeker niet stilgezeten, maar inderdaad, een album met Nederlandstalige eigen songs, dat was al lang geleden.”

“Sommige mensen denken bij *Onderwoud* aan *schaamhaar*”

Je bent dus wel blijven schrijven?
Embrechts: “Ik zal altijd nummers aan het schrijven of aan het opnemen zijn. Dat is een constante in mijn leven. Als ik vrij heb, is dat wat er gebeurt. Maar als het gaat over eigen werk, ben ik een mierenneuker. Vandaar dat het soms even duurt voor ik iets uitbreng.”

“Als ik iets in opdracht maak, dan zeg ik al gemakkelijker: “ik doe het vandaag en klaar.” Dat levert soms zelfs een interessanter resultaat op dan wanneer je er te hard over gaat nadenken en vier versies van elke song maakt.”

“Maar als iets vanuit jezelf komt, dan geef je deels je persoonlijkheid bloot. Daarom wil je meer tijd om de dingen te wikken en te wegen. Al blijft een liedje uiteraard altijd een constructie. Je

smijt niet zomaar je hart en ziel op tafel, zonder dat je het weet. Je bent je bewust van wat je deelt.”

Net zoals je vorige plaat “Maanzin” heeft “Onderwoud” een onbestaand woord in de titel. Waar komt het vandaan?

Embrechts: “Ik heb dat woord eigenlijk keihard gepikt van Frank Underwood in *House Of Cards* (lacht). Ik dacht, als je dat vertaalt naar het Nederlands, dat is een *super schoon* woord. Ik was toen zelfs nog niet met de plaat bezig.”

“Pas veel later, toen ik een titel zocht, kwam het woord weer boven. Het klopte ook met het album. *Onderwoud* heeft iets duisters, alsof het spreekt over de dingen die onder de oppervlakte leven en die je in songs wat licht geeft.”

“Al zeggen sommige mensen meteen, oh leuk, schaamhaar (lacht). Dat is ook een mooie interpretatie natuurlijk. Iedereen mag erin zien wat hij of zij wil.”

Oscar and the Wolf

Je nummers hebben iets poëtisch en verhalends. Je hebt ook niet toevallig kleinkunst gestudeerd.

Embrechts: “Ik ben niet zo’n fan van het woord kleinkunst. *Let’s face it*, het klinkt een beetje minimaliserend en ondankbaar. Als Tom Waits Nederlands zouden spreken, zou hij hier ook onder kleinkunst vallen. Hij is ook een verhalenverteller. Soms denk ik, wat is er mis met gewoon songsmid of liedjesschrijver als benaming. Ik hou niet zo van dingen opdelen in vakjes. Dat doen ze wel in winkelrekken.”

Laten artiesten zich vandaag de dag te veel in hokjes duwen?

Embrechts: “Ik ben wat dat betreft een heel vrij mens. Ik sta mezelf dat toe. Het eerste album bevat veel elektronica en beats. Het tweede album is dan weer meer een “live band sound” met langere verhalen.”

“Mocht ik commerciëler ingesteld zijn, zou het slimmer zijn om per album één sound te kiezen. Dat is naar programmatoren van concerten toe ook eenvoudiger.”

FOTO Vincent Peeters

“Artiesten gaan tegenwoordig vaak voor een duidelijke concept. Het circuit vraagt dat ook. Ik heb daar niets op tegen. Kijk naar *Oscar and the Wolf*, ik zag hen ooit bezig als Coldplay-achtige band. Tegenwoordig hebben ze gekozen voor de elektronicatrip. Een goede keuze, maar ook een commerciële.”

Naast je muziek heb je ook een passie voor beeldhouwen.

Embrechts: “In het middelbaar zat ik in de steinerschool en had ik een grote passie voor beeldhouwen. Voor mijn eindwerk heb ik toen uit een eiken stronk een groot beeldhouwwerk gemaakt van een zittende figuur. Toen ik moest nadenken over wat ik wilde studeren, was beeldhouwen zelfs één van de pistes.”

“Ik wilde ooit beeldhouwer worden”

“Ik vind het een mooi idee dat je als beeldhouwer het beeld gewoon uit de boomstronk of het stuk steen moet uithalen. Het zit er eigenlijk al in. Dat is een prikkelende gedachte. Ik heb er ook gewoon fysiek plezier aan. Die focus gedurende lange tijd, dat hakken en schuren, ik deed dat heel graag.”

“Die passie zal zeker nog terugkomen. Ondertussen heb ik thuis nog steeds een doos vol hamers en gutsen staan. Na de toneelschool heb ik me zelfs tot drie keer toe ingeschreven voor een cursus beeldhouwen met marmer in Italië, maar er is telkens iets tussengekomen.”

Borgerhout

Voor *Gazet van Antwerpen* maak je een reportagereeks over de Turnhoutsebaan in Borgerhout. Je woont er zelf al 13 jaar. Doet het je anders kijken naar je eigen wijk?

Embrechts: “Ik kijk absoluut anders naar Borgerhout. Er zijn veel clichés waar je, zelfs al je er woont, mee rondloopt. Die sneuvelen stuk voor stuk. Ik woon bijvoorbeeld tussen de moslims. De meeste buurtbewoners ken ik al jaren, maar ik heb nooit echt uren met hen gebabbeld. Dat doe ik nu wel.”

“Ik sprak bijvoorbeeld met twee veertigjarige moslima’s die ik tegenkwam in de bakkerij. Ze praatten Antwerpser dan de vaste klanten van *Café ’t Leeuwke* (lacht).”

“Ze vertelden dat hun ouders het heel zwaar hebben gehad en dat zij als volgende generatie hard hun best hebben gedaan om iets van hun leven te maken. Een van de twee had volwassen kinderen die gestudeerd hadden. Ze was erg trots op hen, maar merkte ook op hoe veel leeftijdsgenoten van haar kinderen verdwaalden in drugs en criminaliteit. Ze was best kritisch voor de volgende generatie. Zo merk je dat de grootste criticiasters in moslimgemeenschap zelf zitten.”

Wie kwam je zo nog tegen tijdens je reportages?

Embrechts: “Een Marokkaanse kapper vertelde me dat sommige van zijn klanten jonge mannen zijn die gestudeerd hebben maar nergens op sollicitatiegesprek mogen komen omwille van hun Marokkaanse achternaam.”

“Wij denken altijd dat verzuring enkel voorkomt bij oude rechtse Vlamingen, maar er zit ook verzu-

ring aan de andere kant. Dat vergeten we vaak.”

Doen die verhalen je geloven in onze multiculturele samenleving? Of net helemaal niet?

Embrechts: “Allebei. Je komt prachtige initiatieven tegen, maar dan hoor je bijvoorbeeld ook dat er in een moskee 200 meter verderop pamfletten zijn gevonden met daarop “Wij willen de maatschappij overnemen door de baarmoeders van onze vrouwen.” Men alludeert hier dus op de overname van de maatschappij door in aantal te groeien. Dat kan je bijna niet geloven.”

“Borgerhout is een boeiende biotoop”

“We moeten niet naïef zijn. Dat is ook een realiteit. De diversiteit aan overtuigingen en interpretaties binnen de islam is immens. *For the better of* de samenleving, moeten we volgens mij dus echt gaan voor een Europese islam. Dat is nodig, want anders gaat het niet lukken.”

Je woont wel nog steeds graag in Borgerhout?

Embrechts: “Ik ben eigenlijk heel fier op Borgerhout. Het is een plek waar nog steeds een soort van gezonde rebellie heerst. Als het stadsbestuur zegt dat je niet mag fietsen op de Turnhoutsebaan, staan er diezelfde dag nog duizend fietsers op diezelfde baan om te zeggen: *fuck you*, wij wonen en leven hier (lacht). Dat is een bijzonder boeiende biotoop.”